

ΚΑΛΛΙΡΡΗΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ «Η ΠΙΝΔΟΣ» ΙΩΑΝΝΙΝΑ

♦ ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2002 ♦ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 97 ♦ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985 ♦ Δ/ΣΗ: ΔΩΔΩΝΗΣ 7 Τ.Κ. 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Η επανάσταση του Ελληνικού Έθνους, που στις 25 Μαρτίου 2002 γιορτάσαμε πανηγυρικά την 181η επέτειό της, δεν είναι μονάχα ιστορικό, αλλά, προ πάντων, κοσμοϊστορικό γεγονός. Δε στάθηκε αγώνας συνηθισμένος ή επανάσταση κοινή με σκοπούς μονόπλευρους, για το αποτίναγμα ή το ξαλάφρωμα ζυγού, ξενικού ή ντόπιου. Δε στάθηκε ξεσκήκωμα μιας φυλής εναντίον άλλης ή κίνημα τάξης κοινωνικής ή ομάδας, που γυρεύει δικαιώματα ισοπολιτείας ή πολιτειακή μεταβολή δε στάθηκε τέλος ούτε πόλεμος θρησκευτικός, με τη στενή έννοια, που είδαμε τους πολέμους αυτούς στη Δύση, το δέκατο πέμπτο και δέκατο έκτο αιώνα.

Το εικοσίενα, στην έννοιά του, στη σύλληψή του, στη διεξαγωγή του, στην πορεία και στις συνέπειές του, στάθηκε ο εκπληκτικός καθολικός ξεσηκωμός και καθολικός αγώνας ενός ολάκερου κόσμου ιστορικού, που δημιούργησε το πνευματικό φως της ανθρωπότητας και, αυτόφωτος, πρωτοπόρος κι οδηγός, αποτέλεσε, για χιλιάδες χρόνια, το υψηλό κέντρο της ιστορικής ζωής του ανθρώπινου γένους. Στάθηκε αγώνας του επί αμέτρητους αιώνες φωτοδότη του κόσμου, ν' ανορθώσει τη δύναμή του, καταλυμένη από τη βία των βαρβάρων και να ξαναπάρει τη θέση του στην ιστορική δημιουργία. Γι' αυτό θα λάμψει, μ' αίγλη αβασίλευτη, πάνω απ' όλες τις επαναστάσεις Ευρώπης και Αμερικής, πάνω κι από τους αγώνες των Βορειοαμερικανών για τη λευτεριά τους,

πάνω κι από τη Γαλλική επανάσταση του τέλους του δέκατου ογδόου αιώνα - πάνω από κάθε κίνημα επαναστατικό τοπικού και χρονικού προσδιορισμού.

Κανενός είδους μερικότητα, καμιά τοπική συνθήκη, κανένας χρονικός προσανατολισμός δεν προσδιορίζει το εικοσίενα. Τα πάντα είναι γύρω ενάντια: Ο εχθρός παντοδύναμος, η Ευρώπη στα νύχια της Ιερής Συμμαχίας. Καμιά ενθάρρυνση. Από παντού κλειστός ορίζοντας, από παντού μαυρίλα. Αλλά και κανενός είδους εξωτερική αφορμή, ένα οποιοδήποτε προσάναμμα, ούτε το ελάχιστο. Άλλες επαναστάσεις, τα ξεσηκώματα, οι αγώνες των λαών της Ευρώπης και Αμερικής, ξεκίνησαν από κάποιον άμεση αιτιότητα, είχαν μια εξωτερική αφορμή και παλάστηκαν, πήρανε μορφή στη διαδρομή τους, για να καταλήξουν, μερικές φορές, σε τέρματα πολύ απρόοπτα κι έξω από το νόημα της αφτηρίας τους. Το εικοσίενα είναι απόλυτο: Έξω από την τοπική και χρονική πραγματικότητα. Εμπνευσμένο, από την αρχή ως το τέλος, από ιδέα καθολική, ολοκληρωμένο στο νου και στη συνείδηση του λαού, τέλειο σα σύλληψη νοήματος και σκοπού, από την πρώτη στιγμή, χάραξε, απαρέγκλιτη, την προκαθορισμένη τροχιά του, σα θαυμαστό μετέωρο.

Γι' αυτό ζει και θα ζει στους αιώνες των αιώνων, για να παραδειγματίζει τις νεότερες γεννιές των Ελλήνων και να τους οδηγεί στο δρόμο του καθήκοντος και της τιμής.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σκίτσο του ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ (1788-1925) που αγωνίστηκε ηρωικά για του ΧΡΙΣΤΟΥ την πίστη την Αγία και της πατρίδας την Ελευθερία

ΚΟΝΤΥΛΙΕΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ

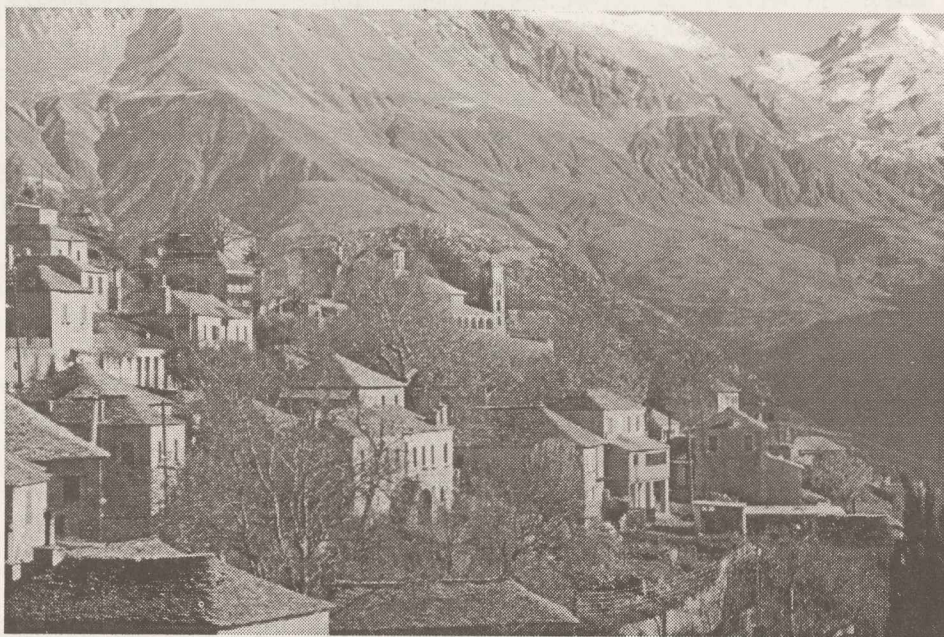
Η πρωτοπορία παίρνει ένα πρωτόγνωρο σχήμα και νόημα στην ποιότητα ζωής εξελικτικά, δηλαδή, όταν ξεκινά ως όραμα, περπατάει ως σχέδιο, εύρεση χρημάτων, μέθοδο υλοποίησης και φτάνει ως κορύφωση στην εκτέλεση, στην πραγμάτωση, στο δημιούργημα.

Για να γίνουν αυτά πρέπει κυρίως ένας άνθρωπος, υπεύθυνος, νουνεχής και εχέφρων με ιουσιαστικά προσόντα να ακούσει τη φωνή του τόπου του, τη φωνή της ζωής, της προκοπής, της πρωτοπορίας, επικεφαλής του καημού της γενέθλιας γης. Αυτός με τους ευρείς ορίζοντες του βρέθηκε απ' τον γράφο-ντα και ανέπτυξε: μία πτυχή από το πρόβλημα: ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ. Μας παρακάλεσε να κρατήσουμε την ανωνυμία του και σεβόμαστε την παράκλησή του. Παραθέτω το λόγο του που είναι μια σωστή σκέψη:

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Γ.
ΘΕΟΧΑΡΗ
τ. ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ

τους ταυτίζονται. Ξεκινούν από άλλη αφηγη-ρία, από αντίθετες θέσεις και τερματίζουν στο ίδιο σημείο. Τι σημαίνει αυτό; Οι περιοχές των προβλημάτων είναι διαφορετικές π.χ. Η προσφορά εργασίας στο χωριό, για να ζήσει ο χωριανός μας μόνιμα εδώ, καλά. Τα κοινο-τικά έργα κ.λ.π. Όταν λύνονται αυτά τα προβλήματα το χωριό ζει, εμείς το απολαμβάνουμε ως πρωτοπόροι δημιουργοί και τα λό-για είναι περιττά!

Πάνω σ' αυτό το θέμα οφείλουμε να καταπολεμήσουμε τις πλάνες του ατομικισμού, που εστιάζουν ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της σύγχρονης νοοτροπίας. Ατομικισμός ση-μαίνει εγωισμός, δηλαδή αποφυγή της συ-νεργασίας με άλλους. Ακόμη οφείλουμε να πούμε για να λυθούν τα όποια προβλήματα, πρέπει να τεθούν, να τοποθετηθούν, να προσδιοριστούν από αυτόν ή αυτούς, που μπορούν να τα δουν ως ανάγκες και πορεία

Αποψη του Ιστορικού χωριού μας

λύσεων. Μη ξεχνάμε: Πρόβλημα που δεν έχει τεθεί δεν έχει βρει λύση. Ας δούμε τον όρο πρόβλημα για να ξέρουμε, τι λέμε. Ο όρος πρόβλημα είναι αρχαιοελληνικός, έχει αφηγηρία το παγκόσμιο πνεύμα της αυτοσυ-νείδησης του ανθρώπου: Τα αρχαία Ελληνι-κά, που η ανεπάρκεια και η αμβλύνοια τα έστησαν στον τοίχο! [αρχ. Πρόβλημα=προ-βάλλω (= βάζω μπροστά, εμφανίζω)]. Πρό-βλημα σημαίνει ζήτημα προβαλλόμενο για λύση, δηλαδή ένα ζήτημα που η λύση του παρουσιάζει δυσκολίες. Με άλλο λόγο πρό-βλημα σημαίνει δύσκολη, περίπλοκη κατά-σταση, υπόθεση, θέμα που πρέπει να αντιμε-τωπιστεί, που επιζητεί σωστή λύση, διευθέ-τηση, ιδρώτα, μόχθο από ικανούς.

Οι Καλαρρύτες σήμερα, τώρα, αυτή την ώρα, παρουσιάζουν πλείστα προβλήματα. Εμείς θα δούμε ένα από τα βασικά προβλή-ματα του κεφαλοχωριού μας που αξιολογικά του θεωρούμε: πρώτο! Αυτό είναι: Η εργασία, η προσφορά εργασίας στο χωριό ώστε ο κά-

τοικος εδώ να ζει καλά και μόνιμα.

Οι Καλαρρύτες διαθέτουν πολλές προϋπο-θέσεις για ανάπτυξη και ποσφορά τίμιας και συνεχούς εργασίας. Το μέγεθος το ιστορικό και το πολιτιστικό τους είναι μείζον και οι σκιές της ανεπάρκειάς μας εμποδίζουν να προσεγγίσουμε το εύρος της μαγείας, της γοητείας της αισθητικής απόλαυσης του κε-φαλοχωριού. Έτσι δεν προσφέρουμε λύσεις, αλλά προβλήματα!

Παρά ταύτα, έχουμε σήμερα σε καλό δρόμο ένα τουριστικό ρεύμα από απογόνους Κα-λαρρυτιωτών και φίλους των Καλαρρυτιω-τών, που είναι θαυμαστές και λάτρεις του χωριού χειμώνα καλοκαίρι.

Στους παραδοσιακούς πολιτισμούς κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα, κάθε είδους μό-χθος διαθέτει, πρέπει να διαθέτει, ανθρωπι-ά, δηλαδή στάση, π.νυ ταιριάζει σε αληθινό, σε ψυχικά (να προσεχθεί αυτό το ψυχικά) καλ-λιεργημένο άνθρωπο. Την ψυχική καλλιέρ-γεια την προσφέρει: η οικογένεια, το σχολείο,

η Εκκλησία, η κοινωνία, γενικά το υγιές περι-βάλλον. Την ανθρωπιά την διαθέτεις ή δεν την έχεις.

Αυτός ο κόσμος που ανεβαίνει ολοχρονίς στο κεφαλοχώρι μας βρίσκει φιλοξενία, υπο-δοχή και περιποίηση στους ξενώνες, στα σπία, ύπνο φαγητό, ανθρωπινή παρουσία. Περνά καλά, ξεκουράζεται σωματικά και ψυ-χικά και έρχεται η ώρα να φύγει, να επιστρέ-ψει στη δουλειά του. Θέλει να αγοράσει ένα ενθύμιο αυτό που η ξενομανία μας το λέει: σουβενίρ. Άριστο θα ήταν να πάρει ένα ανα-μνηστικό δώρο προκοπής π.χ. ένα πήλινο αγγείο, βάζο, κανάτι, διακοσμητικό πιάτο κ.λ.π. Αυτό μπορεί να παριστάνει: Τον Άγιο Νικόλαο, την πλατεία του χωριού, ένα νέο ζευγάρι στα ζωντανά με παραδοσιακή ενδυ-μασία, στιγμιότυπα: από ψήσιμο αρνιού, από χορευτικό, από βρύσες, από γυναίκες που υφαίνουν, που γνέθουν. Θέματα υπάρχουν χίλια δύο.

Αυτά για να τα βρει κανείς πρέπει να κατα-σκευαστούν από τεχνίτες με ταλέντο και με-ράκι. Για να γίνουν αυτοί οι λαϊκοί καλλιτέ-χνες πρέπει να μάθουν, να μαθητεύσουν σε εργαστήρια πηλινών αναμνηστικών δώρων που υπάρχουν στη χώρα μας πολλά και φημισμένα.

Ας υποθέσουμε ότι υπάρχουν χωριανοί τε-χνίτες κύρους, αξίας και κατασκευάζουν πη-λίνα δώρα. Το χωριό μας διαθέτει πηλό, χώ-ρους, ησυχία, ηρεμία, κλίμα μοναδικό για εγκατάσταση του εργαστηρίου. Το σπουδαι-ότερο ο Καλαρρυτιώτης έχει στο αίμα του την καλλιτεχνική ιδιοφυΐα, έφεση, ομορφιά. Αυτό είναι το μεγάλο ανεκμετάλλευτο κεφάλαιο.

Τα έργα του πηλού θα μοσχοπουλιόταν στο χωριό και πολλά μπορούσαν να πάρουν το δρόμο για τα καταστήματα τουριστικών ει-δών της πόλης. Αυτή είναι μία ανεκμετάλλευ-τη περιοχή, υπάρχουν και πολλές άλλες." Αυτά μας είπε ο φίλος μας.

Τον ευχαριστούμε.
Για την μεταφορά

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Το μάτι των αγωνιστών του '21

Οι σταθμοί της ιστορίας που σηματοδοτούν την Ελληνική διάρκεια είναι και οδοκαυώματα, μα κορυφαίο: την επανάσταση του 1821. Όλοι είναι πυχές του σώματος της ελληνικής αρετής. Η 25η Μαρτίου, η επέτειος του ξεσηκωμού του χένους μας είναι η απαρχή για δεύτερη από τον βάρβαρο τουρκικό ζυγό αιώνων.

Το έθνος μας την ημέρα της επίσημης έναρξης του αγώνα για αναδιοργάνωση, τιμή, αξιοπρέπεια, ανθρωπιά τη χιορτάζει με τελετουργικό τρόπο: δοξολογίες, παρελάσεις, λαμπαδηδρομίες, ομιλίες, σπαισοτοήσιμους κ.λπ. Άριστα καθιερώθηκαν και βέλτιστα πράττονται, όταν ξεκινούν από την καρδιά, απευθύνονται στις καρδιές με χνώνη, με σύνεση, με σοβαρότητα, κοντολογίς με χνήσιο πατριωτισμό.

Η ζωφόρος των θυσιών του 1821 μας τραβάει όλους, μικρούς και μεγάλους, γραμματισμένους και αγράμματους, αστούς και ορεινούς. Μας καταπλήσσουν: η ψυχή, η πίστη, το φρόνημα, η αρετή, το ήθος, ο καμμός να

Του ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΘΕΟΧΑΡΗ
Τ. Δουκειάρχη

Ο όρκος των αγωνιστών του 1821 και η ευλογία της σημαίας από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας στις 24 Μαρτίου 1824

Ένα κερύ στην ιερή μνήμη των ηρώων του 1821 είναι το σημερινό σημείωμα, σπιρούνισμα για αυτογνωσία, αυτεπίγνωση, αυτοσυνείδηση. Ασχολείται με το μάτι των αγωνιστών του '21. Οι μορφές περνούν μπροστά μας μακάβριες: νεκροί, τραυματίες, αίματα, ανείπωτος πόνος! Το δράμα τους, είναι δράμα μας, δικός μας όλεθρος. Προάγεται ή υποβαθμίζεται από την ανθρωπιά και τον πατριωτισμό μας.

Τα λαγυρά μάτια των αγωνιστών του '21 έκοβαν, έβλεπαν μακριά και βαθιά. Διέκριναν, αντιλαμβάνονταν το "γίγνεσθαι" και το "είναι" του δυσχείμερου καιρού μας. Η λειτουργία των ματιών των αγωνιστών μας έχει ένα ξεχωριστό, μυστηριακό, υπαρξιακό χαρακτήρα. Την αρχοντιά τους προσεγγίζουμε στο μονόλογο, στη σιωπή και στη θυσία της ζωής τους.

Η τουρκοκρατία είναι η πιο μαύρη, απάνθρωπη, στυγνή και βάρβαρη συμπεριφορά των άξεστων απογόνων των Μογγόλων, Τούρκων, εις βάρος του λαού μας. Λαού ιστορικού με μοναδικές προσφορές πολιτισμού σ' όλο τον κόσμο. Δεν το λέμε εμείς οι Έλληνες αυτό από σοβινιστικό οίστρο, αλλά η ίδια πραγματικότητα και η νουνεχώς ανθρωπότητα. Είναι στίγμα για τον σύγχρονο πολιτισμό που αυτή η βαρβαρότητα συνεχίζεται στις ημέρες μας στην Κύπρο και την Βόρειο Ήπειρο!!!

Οι Έλληνες, μέγας λαός, τα τετρακόσια χρόνια της απάνθρωπης σκλαβιάς κράτησαν την εθνική τους συνείδηση αλώβητη, απέραντη, ηθικά αταπεινώτη. Φύλαξαν τη γλώσσα τους, τα ήθη, τα έθιμα, με μια λέξη την ταυτότητά τους. Όταν ξεχείλισε ο πόνος με πίστη στο Θεό και την Πατρίδα και με βούληση στη ρήση: "Ελευθερία ή Θάνατος" μπήκαν στη φωτιά του αγώνα.

Το "ελευθερία ή θάνατος" δεν είναι μια λεκτική διάζευξη φωτός και ερέβους για εντυπωσιασμούς, όχι. Είναι η αυτόβουλη και απεριόριστη δράση, ο άριστος αγώνας με ανύπαρκτη υλική μέρα εναντίον πάνοπλου μπαμπασή, δόλιου και αναξιοπίστου εχθρού. Ο

ιερός, ο τίμιος αγώνας των σκλάβων κατά του ασάτη δυνάστη γινόταν: για λευτεριά, δημοκρατία, σεβασμό στο ιδανικό: άνθρωπος.

25 Μαρτίου 1821. Σημαδιακή ημέρα, του Ευαγγελισμού της Παναγίας μας για την έλευση του Σωτήρα Χριστού και της έναρξης της Ελληνικής επανάστασης στη μονή της Αγίας Λαύρας από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό.

Πέρασαν 179 χρόνια από τότε. Το 1821 μας πονάει ακόμη, μας καίει, μας συναρπάζει. Είναι το πιο άμεσο από τα μέγιστα θαύματα της Ελλάδος. Το πιο δικό μας, το πιο νοητό, το πιο χειροπιαστό. Ακόμη στα χωριά μας και στα αστικά κέντρα βρίσκονται στα σεντούκια ιερά κειμήλια του 1821: φουστάνες, καρυφύλλια, γαταγάνια κ.λπ. μας οδηγούν στους ήρωες και μας λυτρώνουν καθώς συντελείται η μέθεξη.

Φόνοι, σφαγές, κρεμάλες, παιδομάζωμα χιλιάδων αθών Ελλήνων τα "κατορθώματα" της απείσιας κατάρας του Τούρκου δυνάστη. Αυτή η τραγωδία της γενοκτονίας του μεγάλου λαού μας είναι το θλιβερό πρόνιο του τουρκικού πνεύματος. Πρόκειται για μοναδική "ύβρη" κατά της ανθρωπότητας που συνεχίζεται και σήμερα κατά των Κυπρίων, των Κούρδων κ.λπ.

Το μάτι των αγωνιστών, των ηρώων, των γενναίων υποδούλων Ελλήνων δεν θλόωσε έβλεπε μακριά και βαθιά μέσα από τους καπνούς των πτερινών χρόνων της Τουρκοκρατίας.

Οι άρχοντες στο νου και την καρδιά Έλληνες στοχάστηκαν, έβαλαν το χέρι στην καρδιά και είπαν: "Ο ένδοξος τόπος μας πρέπει να κρατηθεί στα πόδια. Για να κρατηθεί θέλει κόσμος, ανθρώπους, ζωή. Μείνουμε λίγοι, κοντά στον αγώνα είναι χρέος στην Πατρίδα τα παιδιά, τα πολλά παιδιά. Τα παιδιά κρατούν την Ελλάδα ζωντανή, δημιουργική αξιοβίωτη!" Δεν είπαν μόνο, αλλά κυρίως έπραξαν!!!

Φρόνιμο είναι να σκεφτούμε την πραγματικότητα: Την 25η Μαρτίου του 1821 το 70% του Ελληνικού πληθυσμού είναι πολύτεκνο. Καλά διαβάσατε το 70%. Φωτεινό παράδειγμα οι παπικοί του εθνους. Συγκεκριμένα: Ο Παπαφλέσσας είχε 19 αδελφια. Ο Γέρος του Μωριά 12 αδελφια. Ο Αθανάσιος Διάκος 12 αδελφια. Ο Μακρυγιάννης 12 παιδιά. Ο Κανάρης 7 παιδιά. Ο Μιαούλης 5. Ο Καλόγερος Σαμουήλ 11 αδελφια. Ο Καποδιστριας 8 αδελφια. Η Σουλιάτισσα Δέσπω ολόκληρη ασκέρη από θυγατέρες και εγγόνια!

Η ετοχή μας με την τεχνολογική έκρηξη, τις ιδεολογικές μετατοπίσεις τις πνευματικές ανακατατάξεις, την απώλεια του ηθικού προσανατολισμού κατέστρεψε τις θέσεις της ζωής. Δεν πρέπει να περιμένουμε λύσεις από αυτούς που δεν μπόρεσαν να δώσουν προοπτικές στην οικογένειά τους!

Τι μένει; Όσοι σκέπτονται σωστά, να σκεφτούν την επιβίωση αυτού του τόπου που ποτίσαμε με ποτάμια αίμα!

Ελευθερία και νόμοι

"Τι εσίν ελευθερία; Περιανδρος έφη, Αρσθθ συνείδησις"

Ένας ξένος διανοητής διατύπωσε την άποψη: "Ελευθερία χωρίς όρια είναι το χάος. Ελευθερία με όρια είναι δημιουργία. Γι' αυτό ελευθερία και νόμος είναι όροι συσχετικοί, ο ένας ενέχει τον άλλον, ο ένας δεν μπορεί να σταθεί χωρίς τον άλλον. Ελευθερία δίχως νόμο είναι η διάλυση της ζωής". Άραγε, πως λειτουργεί στη συνείδηση ενός στοχαστικού ανθρώπου σήμερα η φράση αυτή, που κάποτε ανεπιφύλακτα θα γινόταν δεκτή; Μήπως είναι δυνατό να διατυπωθούν κάποιες επιφυλάξεις και να προταθούν ως αντίβαρο κάποιες άλλες σκέψεις πάνω στο πρόβλημα της ελευθερίας; Πολλοί κι από παλιά έχει απασχολήσει το πρόβλημα της ελευθερίας, ο ορισμός και η οριοθέτησή της. Ένα εύστοχο ερώτημα είναι το πώς μπορούμε ν' αναγνωρίσουμε την ελευθερία. "Απ' την κόψη του σπαθιού, την τρομερή", γράφει ο εθνικός μας ποιητής.

Το γεγονός ότι εκατομμύρια άνθρωποι θυσίαστηκαν για τη "χλιδακρή της λευτεριάς" δείχνει πως η ελευθερία μετρείται με θάνατο, είναι ιδανικό που μόνο η θυσία αρκεί να δείξει το μέτρο της αξίας του. Δεν υπάρχουν όρια για το πόσο θ' αγωνιστεί κανείς για ελευθερία, για το πόση ελευθερία θα ζητήσει και πόση ελευθερία θα υπηρετήσει. Άρα, η ελευθερία δε μετρείται με το καντάρι. Όπως θα έλεγε ο Παλαμάς, "με της καρδιάς το πύρωμα μετρείται και το αίμα". Η ελευθερία είναι ζήτηση ψυχής, είναι διάθεση θυσίας. Ανάλογα με το πόση θυσία καταβάλλουμε, τόση ελευθερία σηκώνουμε. Κι ακόμη ο καθένας έχει την ελευθερία που του αξίζει. Ο εγκληματίας έχει την ελευθερία των λίγων

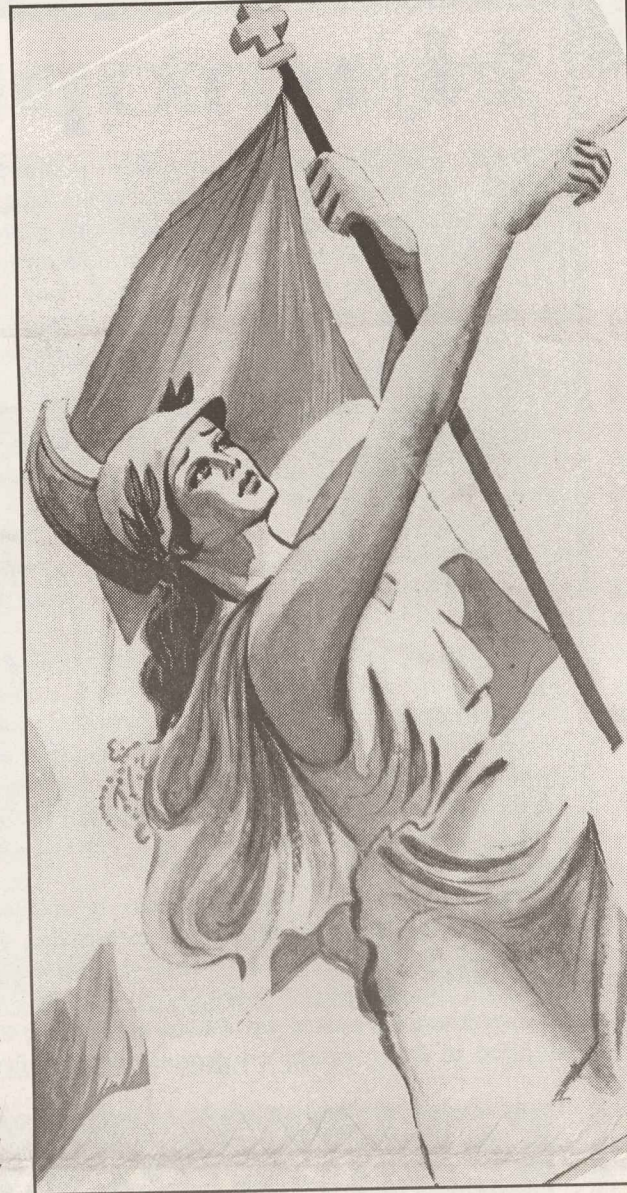
Του
ΣΑΡΑΝΤΟΥ
Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΥ

τεργωνικών της φυλακής, που η επίδειξη της κοινωνίας του προσφέρει. Οι "ήρωες της υπατάχρησης" έχουν τόση ελευθερία, ώστε ο εθνικός μας ποιητής, αναφερόμενος στο Μεσολόγγι (σύμβολο θυσίας), να ομολογεί: "τόπο ενδοξότερο δεν βρήκα απ' αυτό το αλωνάκι".

Ελευθερία είναι μια διαρκής δίωξη για ελευθερία. Να μην αρκείται ο άνθρωπος στην ελευθερία που έχει να θέλει να περάσει τα όρια, ν' ανέβει ψηλότερα, ν' αντικρίσει μακρύτερα. Αυτό σημαίνει ελευθερία, ακόμη και από ευμολογική άποψη. Οι ρηματικοί τύποι ελεύθω και ελεύσομαι υποδηλώνουν σαφώς ότι ελευθερία είναι προχώρημα, ανέβασμα σε πιο "ηλιθιότατους" δηλαδή ηλιωφώπιτους τόπους. Σ' αυτό το σημείο συναντάμε με την έννοια ανθρώπου, που σημαίνει το πλάσμα που "θρώνει άνω", που ανταποκρίνεται στο αίτημα του "πάντα ψηλότερα, πάντα μακρύτερα", όπως το διατύπωσε ο Γκαίτε. Άρα, ελευθερία είναι μια τάση για περισσότερη ελευθερία, κάτι που δεν είναι ποτέ προδοτικό, με το εκάστοτε ισχύοντα μέτρο.

Το ερώτημα, όπως θα το θέταμε εμείς, είναι, αν θα εξακολουθούμε να γράφουμε την ελευθερία με εννέα γράμματα. Γιατί στις μέρες μας κάποια "συστήματα ευκολίας" συνθέτουν, άρα περιόριζον, το εύρος της ελευθερίας. Πολλοί την καταπατάζουν ως σφάγιο: κοινωνική, πολιτική, ηθική κ.λπ. Όμως, παρά τους ποικίλους αυτούς προσδιορισμούς, για την ελευθερία ισχύει το Παρμενίδειον: "Εν τω παν". Στο χριστιανικό δόγμα υπάρχει η Τριάδα: Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Όμως η ελευθερία, ο οποίος θα μπορούσε ν' αφισβητήσει την ύπαρξη του Θεού. Το ίδιο μπορεί να κάνει κάποιος για την απόλυτη ελευθερία. Όμως, το ξαναλέμε, ελευθερία είναι να μάχεσαι για ελευθερία, όπως τη νιώθεις εσύ. Αυτός είναι ο δικός σου Θεός. Αρκεί η ελευθερία σου να μη κλείνεται μέσα στο κλουβί του "γώ". Γιατί, αν ο αγώνας για ελευθερία δεν είναι και αγώνας για την ελευθερία των άλλων, τότε μπορεί να είναι ελευθερία της ασοδίας, με άλλα λόγια ανελευθερία. Κι αυτό φοβάται ο ξένος διανοητής και μιλά για όρια, για περιχαρακώσεις, για διαχωριστικές γραμμές, λες και η ελευθερία είναι "αγέδιο πόλεμος".

Ελευθερός, όμως, είναι όποιος μισεί την ανελευθερία. Άρα, ένας ελεύθερος δε θα παραβιάσει την ελευθερία του άλλου, γιατί τότε δεν είναι ελεύθερος. Η ελευθερία, όταν δε λειτουργεί σαν απλή τυπική νομική έννοια είναι απόλυτη. Κάθε περιορισμός σημαίνει μείωση της ελευθερίας. Ασφαλώς, οι πολιτιστικοί νόμοι περιορίζουν την ελευθερία αλλά δε σημαίνει πως είναι πάντα στοιχείο ανελευθερίας. Ο νόμος σε μια δημοκρατική κοινωνία εκφράζει ένα συνειδητό, εκούσιο αυτοπεριορισμό. Οι, δηλαδή, εμείς, έχοντας γνώση της ηθικής ατέλειάς μας, τους θεσπίσαμε εκούσια, που σημαίνει ελεύθερα, για να ρυθμίζουν τις μεταξύ μας σχέσεις. Όταν μόνο σου εκχωρείς ένα μέρος της ελευθερίας σου, είναι κι αυτό ελευθερία. Όπως ελευθερία είναι το να μπαίνεις στη φυλακή, γιατί θέλεις να είσαι ελεύθερος. Σε ανελευθερα καθεστώς, το να είσαι εκτός φυλακής, ισοδυναμεί με ανελευθερία, όταν φυσικά πιστεύεις

Άγαλμα Ελευθερίας

ότι στη φυλακή μπαίνουν οι "κακοί", που διαταράσσουν την κοινωνική γαλήνη, δηλαδή τη μακαριότητα των εφημεριδιστών.

Ο Σωκράτης ήταν ελεύθερος, όχι γιατί πειθάρχησε στους νόμους (θα μπορούσε να είναι και απειθαρχώμενος), αλλά γιατί έμεινε πιστός στη διδασκαλία του: απαιτείται σεβασμός στους νόμους. Αν είχε δραπέτευσει, θα καταρράκωνε τις ιδέες του. Και ελευθερία είναι το να πεθαίνεις για τις ιδέες σου. Η ελευθερία του πνεύματος δεν έχει όρια, δεν αναγνωρίζει φραγμούς. "Απαγορεύεται ν' απαγορεύεις" ήταν ένα τοιμηρό σύνθημα του Γαλλικού Μάη. Όμως εκείνο το "απαγορεύεται" δεν μπορεί να εκταθεί μέχρι το "υπαγορεύεται". Ο καθένας νιώθει διαφορετικά την κοινωνική του αποστολή και γι' αυτό σε συνθήκες κοινωνικής αρρυθμίας η κατάρτηση των απαγορεύσεων συνειδητά το χάος, από το οποίο αναδύονται συχνά δικτατορίες, που θέτουν τέρατα στο χάος κι επιβάλλουν την τάξη των νεκροσφαλειών.

Με γνώμονα την αρχή αυτή ο στοχαστής, που διατύπωσε την άποψη που παραθέσαμε προοίμια, κατευθύνει το στοχασμό του σ' αυτό που οι Αρχαίοι είχαν δώσει με μια επιγραμματική λιτότητα: "Ελευθερία έμμετρος πάγκαλον, ελευθερία άμετρος πάγκαλον". Δεν μπορεί, δηλαδή, να υπάρξει απόλυτη ελευθερία, και όταν υπάρχει δεν είναι παρά χάος και διάλυση. Χρειάζεται να υπάρχουν φραγμοί, γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει σωστή χρήση της ελευθερίας του. "Λένε μερικές φορές ότι οι άνθρωποι είναι άνικανος ν' αυτοκυβερνηθεί. Αλλά τότε, πως είναι δυνατό να κυβερνά άλλους ανθρώπους;", αναρωτιόταν ο Τόμας Τζέφερσον, ένας από τους πρωταγωνιστές της αμερικανικής ανεξαρτησίας.

Αν ζητούσαμε από κάποιον να δικαιολογήσει τις θέσεις που εκφράζει ο ξένος διανοητής, το προχειρότερο επιχείρημα που θα πρόβαλλε είναι πως σε μια κοινωνία χωρίς νόμους και περιορισμούς επικρατεί το δικαίο του ισχυρού, ο νόμος της ζούγκλας. Η ελευθερία των δυνατών "τρώει" την ελευθερία των αδύνατων. Το αποτέλεσμα είναι μια κατάσταση αδιέξοδης και απληστίας, που σταδιακά οδηγεί σε συγκρούσεις και ταραχές. Κι αν η κατάσταση αυτή παραταθεί, τότε πραγματικά οδηγεί στη διάλυση της οργανωμένης ζωής.

Για να σχηματίσει όμως κανείς αυτή την εικόνα, πρέπει να σκεφτεί όχι ένα καθεστώς ελευθερίας χωρίς όρια, αλλά τα οικεία μας έννομα καθεστώτα. Γιατί οι κοινωνικές επαναστάσεις και οι εμφύλιες ταραχές, που υπονοούν οι υέρμαχοι της περιορισμένης ελευθερίας, ξεκινούν από καθεστώτα που υπάρχουν νόμοι. Νόμοι καταπιεστικοί, που αντιπράττουν την ελευθερία. Γι' αυτό άλλωστε ο συγγραφέας Αύγουστος Στρίν-

γκεργκ είχε γράψει πως οι νόμοι είναι μια εφεύρεση της ανώτερης τάξης, για να δυναστεύει τις κατώτερες με "νόμιμα" μέσα. Αυτό υπονοεί και το δίσημο λατινικό ρητό "nulla lex commoda omnibus est" (Κανένας νόμος δεν μπορεί να εξυπηρετεί τα συμφέροντα όλων). Άρα, "λογικό" είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα αυτών που τον θεσπίζουν.

Όσοι πάλι πιστεύουν πως ελευθερία χωρίς νόμο δεν είναι ελευθερία, πιθανώς νομίζουν ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να συγκρατήσει τον εαυτό του και να επιβληθεί στα πάθη του, με αποτέλεσμα να κάνει κακό στους άλλους και στον εαυτό του. Αν, όμως, δεχτούμε ότι ο άνθρωπος αδυνατεί ν' αποτινίξει τις άλογες επιθυμίες του θυμοειδούς και του βουλητικού, τότε δεχόμαστε ότι ο άνθρωπος είναι θηρίο, που πρέπει ν' αλυσόδε-νεται με νόμους, αστυνομικούς και φυλακές, για να μη βλάπτει τους συνανθρώπους του, δηλαδή τα άλλα θηρία. Σ' αυτή την περίπτωση είναι σαν να υποστηρίζουμε πως η ίδια η ανθρωπινή φύση έρχεται σε αντίθεση με την ελευθερία και επομένως δεν της αξίζει. Αλλά και πάλι θα θέσουμε ένα ερώτημα: αυτοί που θα θεσπίσουν τους νόμους και θ' αναλάβουν την τήρησή τους, δεν είναι άνθρωποι;

Εκφράζεται, επίσης, η άποψη ότι η ελευθερία με όρια είναι δημιουργία. Είναι πραγματικά δύσκολο να βρει κανείς επιχειρήματα, για να δικαιολογήσει την άποψη αυτή. Ίσως βέβαια το προχειρότερο επιχείρημα να είναι οι ανάγκες της οικονομίας. Όντως, μια αυξημένη παραγωγή αγαθών απαιτεί πειθαρχημένη "ελευθερία". Αλλά τα "αγαθά" είναι που θα καθορίζουν το εύρος του πιο υψηλού ανθρώπινου ιδανικού; Κι ακόμη, ποιος μπορεί να πείσει τον καλλιτέχνη ή το διανοητή πως είναι ελεύθερος να δημιουργεί υπό όρους και με όρια; Ότι η ελευθερία του σταματά εκεί που αρχίζει η λογοκρισία; Ότι από κάποιο σημείο και πέρα υπάρχουν ταμπού, που δεν πρέπει να αγιάζει; Αυτά παραπέμπουν στον ωραίο σαρκαστικό στίχο του Αλέξανδρου Σούτσου: "Είλ' ελεύθερος ο Τύπος φτάνει μόνο να μη γράφει".

Η πνευματική, καλλιτεχνική και κάθε είδους δημιουργία δεν επιδέχονται όρια και περιορισμούς. Γιατί κάτι τέτοιοι περιορισμοί δεν είναι δημιουργία αλλά θάνατος. Θάνατος της δημιουργίας. Για να μην πεθάνει η δημιουργία, χρειάζεται καμιά φορά να πεθάνει ο δημιουργός. Ο Νίκος Εγγονόπουλος το λέει με μικρό σαρκασμό: "Η τέχνη και η ποίησης δεν μας βοηθάει να ζήσουμε. Η τέχνη και η ποίησης μας βοηθάει να πεθάνουμε". Γιατί αυτές οι έννοιες θέλουν απέραντη ελευθερία και βέβαια δεν μπορούν να υποτάσσονται στις κοινωνικές συμβατικότητες κάθε εποχής. Η μη υποταγή συνεπάγεται συχνά το θάνατο.

Διατυπώνεται, ακόμη, η άποψη ότι ελευθερία και νόμος είναι όροι συσχετικοί, ο ένας ενέχει τον άλλο και πως ο ένας δεν μπορεί να σταθεί χωρίς τον άλλον. Αυτό σημαίνει ότι η ελευθερία συνδέεται άμεσα με την έννοια του νόμου και ο νόμος με την ελευθερία. Τόσο έντονη είναι η συσχέτισή τους, ώστε ο ένας όρος να μην μπορεί να υπάρξει χωρίς τον άλλον. Και βέβαια ο νόμος είναι απαραίτητος για την ελευθερία μας: χωρίς τον νόμο να υπάρχουν πάντα άνθρωποι ν' ελαστική συνείδηση, ανώμαλο ψυχισμό και εκμεταλλευτικές τάσεις. Κι ακόμη, όσοι δεν ξέρουν να ξεχωρίζουν το σωστό από το λάθος, χρειάζονται το νόμο να τους το υποδείξει. Αυτός χωρίζει τους ανθρώπους σε νομοταγείς και παράνομους, σε λευκά και μαύρα πρόβατα. Ας σκεφτούμε καλύτερα το που μπορεί να μας οδηγήσει η διάκριση αυτή. Ας μην ξεχνάμε πως ο Σωκράτης, ο Ιησούς, τα παιδιά του Πολυτεχνείου κι ο Μαντέλα στην Ν. Αφρική ήταν όλοι παράνομοι. Οι πιο μεγάλες αδικίες είχαν συνενεργήσει το νόμο!

Η ελευθερία, λοιπόν, δεν φαίνεται να είναι και τόσο απαραίτητο στοιχείο των νόμων. Σ' όλα τα απολυταρχικά καθεστώτα ισχύουν και ισχύουν νόμοι. Νόμοι πάντα υπήρχαν, όμως δεν υπήρχε πάντα ελευθερία. Πρέπει να υπάρξει ελευθερία για να θεσπιστούν νόμοι ελευθερίας, και νόμοι ου ν' ανεχονται το ανεξάρτητο φρόνιμα, να υπάρχει ελευθερία. Γιατί, όπως το παραδέχεται και ο ξένος διανοητής, νόμος χωρίς ελευθερία είναι καταπίεση της ζωής. Πραγματικά, ένας νόμος που θεσπίστηκε για να μειώνει, όσο είναι δυνατόν, την ελευθερία, δεν μπορεί παρά να καταπίεσει.

Όμως, ας μην παρασυρόμαστε από τις μικρότητες που βλέπουμε καθημερινά. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι - και δεν είναι λίγοι - που λειτουργούν πέρα απ' όσα προβλέπει ο νόμος. Κανένας δεν κυκλοφορεί με τον ποινικό κώδικα στο χέρι. Βέβαια δε συγχωρείται άγνοια νόμου ούτε στους αγράμματους. Αυτό σημαίνει πως ο νομοθέτης το ξέρει πως η καλύτερη νομοθεσία είναι η υψηλή συνείδηση της κοινωνίας. Όσο ενεργώ συμφωνία με τη συνείδησή τους είναι ελεύθεροι, ακόμα κι όταν βρίσκονται στη φυλακή. Γιατί η ελευθερία τους δε μετρείται με τη μίσηρη ζυγαριά του γράμματος του νόμου.

"ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ"

Ένας διάλογος με τους Νέους

Βοήθεια

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο ΘΟΥΡΙΟΣ

Του Ρήγα Φεραίου

Ως τότε παλικάρια να ζούμε στα στενά, μονάχοι σαν λιοντάρια, στες ράχες, στα βουνά; Βεζίρη, δραγουμάνος, ασέντης κι αν σταθείς, ο τύραννος αδικώς σε κάνει να χαθείς. Δουλεύεις όλη μέρα εις ό,τι κι αν σου πει κι αυτός πασχίζει πάλι το αίμα σου να πιεί. Ο Σούτσος κι ο Μουρούζης, Πετράκης, Ξκαναβής, Γκίκας και Μαυρογένης καθρέπτης είν' να ιδείς. Ανδρείοι καπετάνιοι, παπάδες, λαϊκοί σκοτώθηκαν κι αγάδες με άδικο σπαθί. Κι αμέτρητ' άλλοι τόσοι και Τούρκοι και Ρωμιοί, ζωή και πλούτο χάνουν χωρίς καμιά αφορμή.

Τι' σ' ωφελεί κι αν ζήσεις και είσαι στη σκλαβιά; Στοχάσου πως σε ψένουν καθ' ώρα στη φωτιά. Βεζίρης, δραγουμάνος, ασέντης κι αν σταθείς, ο τύραννος αδικώς σε κάνει να χαθείς. Δουλεύεις όλη μέρα εις ό,τι κι αν σου πει κι αυτός πασχίζει πάλι το αίμα σου να πιεί. Ο Σούτσος κι ο Μουρούζης, Πετράκης, Ξκαναβής, Γκίκας και Μαυρογένης καθρέπτης είν' να ιδείς. Ανδρείοι καπετάνιοι, παπάδες, λαϊκοί σκοτώθηκαν κι αγάδες με άδικο σπαθί. Κι αμέτρητ' άλλοι τόσοι και Τούρκοι και Ρωμιοί, ζωή και πλούτο χάνουν χωρίς καμιά αφορμή.

Ελάτε μ' ένα ζήλο σε τούτο τον καιρό να κάμωμε τον όρκο επάνω στο Σταυρό. Σας κράζει η πατρίδα, σας θέλει, σας πονεί, ζητά τη συνδρομή σας με μητρική φωνή. Συμβούλους προκομμένους με πατριωτισμό να βάλομε εις όλα να δίδουν ορισμό. Ο νόμος να 'ναι ο πρώτος και μόνος οδηγός και της πατρίδας ένας να γίνει αρχηγός. Γιατί κι η αναρχία ομοιάζει τη σκλαβιά να ζούμε σα θηρία είν' πιο σκληρή φωτιά. Και τότε με τα χέρια ψηλά στον ουρανό ας πούμε απ' την καρδιά μας ετούτα στο Θεό.

«Ο βασιλεύ του κόσμου, αρχίζομαι σε Σε στη γνώμη των τυράννων να μην έλθω ποτέ. Μήτε να τους δουλεύω, μήτε να πληνηθώ εις τα ταξίματά τους να μην παραδοθώ. Ενόσω ζω στον κόσμο, ο μόνος μου σκοπός, για να τους αφανίσω θε να 'ναι σταθερός. Πιστός εις την πατρίδα συντρίβω το ζυγό, αχώριστος να είμαι από το στρατηγό. Κι αν παραβώ τον όρκο, ν' αστράψει ο ουρανός και να με κατακάψει, να γίνω σαν καπνός».

Σ' Ανατολή και Δύση και Νότο και Βοριά, για την πατρίδα όλοι να 'χουμε μια καρδιά.

Ο ΣΑΜΟΥΗΛ

Του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη

Καλόγερε, τι καρτερείς κλεισμένος μες το Κούγκι; Πέντε νομάτι σώμεναν κι εκείνοι λαβωμένοι κι είναι χιλιάδες οι εχθροί, που σ' έχουνε ζωσμένον. Έλα να δώσεις τα κλειδιά, πέσε να προσκυνήσεις, κι αφέντης ο Βεληπασάς δεσπότη θα σε κάμει.

Έτσι ψηλά από το βουνό φωνάζει ο Πήλιος Γκούσης. Κλεισμένος μες στην εκκλησιά βρίσκει' ο Σαμουήλης, κι αγέρας παίρνει τη φωνή του Πήλιου του προδότη. Χωρίς ψαλμούς και θυμισιά, χωρίς φωτοχυσία, γονατισμένοι σκυθρωποί, μπρος στην ωραία Πύλη, πέντε Σουλιώτες στέκονται με το κεφάλι κάτω βουβόι, δεν ανασαίνουν και βλέπεις κάπου - κάπου όπου ένα χέρι σκώνεται και κάνει το σταυρό του.

Ακίνητα στο μάρμαρο σέρνονται τα σπαθιά τους, σπαθιά που τόσο εδούλεψαν για το γλυκό τους Σούλι! Δε φαίνεται' ο καλόγερος μόνος του στ' άγιο Βήμα προσεύχεται κι ετοίμαζε τη μυστική θυσία. Σφιχτά, σφιχτά στα χεία του εβάστα το ποτήρι και μύρια λόγι' απόκρυφα έλεγε του Θεού του. Τα μάτια, κατακόκκινα απ' τις πολλές αργύρινες, εκοίταζαν ακίνητα το Σώμα και το Αίμα.

Στον τόπο μας με Η ιστορία κι εμείς

Ο όμορφος τόπος μας έχει ιστορία κι πολιτισμό χιλιετιών. Αυτήν την πραγματικότητα δεν την λέμε εμείς οι Έλληνες από σοβινισμό, δηλαδή από φανατική εξύμνηση κάθε εθνικού στοιχείου και από απόρριψη και περιφρόνηση των στοιχείων των άλλων λαών. Κάθε άλλο, την λένε, και μάλιστα, μεγαλόφωνα, όλοι οι ηγέτες και οι πνευματικοί άνθρωποι της οικουμένης.

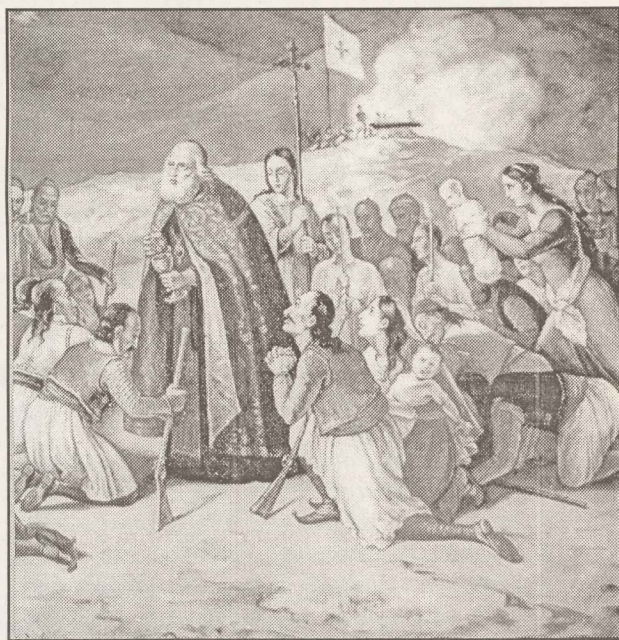
Έχουμε συχνά την ψευδαίσθηση ότι η ιστορία είναι ένα χθές και ίσως μας αφορούν τα δρώμενά της από γνωστική περιέργεια. Λάθος, μέγα λάθος, μέγιστο λάθος.

Η ιστορία είναι τώρα, είναι σήμερα, είναι η πανάρχαια σκυτάλη που έρχεται από γενιά σε γενιά και από μας θα πάει στα χέρια των παιδιών μας και πάει λέγοντας. Για να γίνουμε σαφείς ένα παράδειγμα:

Η ελευθερία, δηλαδή η ανεξαρτησία από κάθε βία ή επίδραση, η Εθνική αυτοτέλεια είναι πανάρχαια υπόθεση για την οποία έχουν χυθεί ποτάμια αίμα. Η ελευθερία δηλαδή με άλλα λόγια, η δυνατότητα αυτόβουλης και απεριόριστης δράσεως σύμφωνα με τις επιθυμίες μας, η απουσία εξαναγκασμού ή καταπίεσης κατά τον ποιητή Ανδρέα Κάλβο: «Θέλει αρετήν και τόλμην»!

Αυτήν την αρετή και την τόλμη είχαν οι αγωνιστές της επαναστάσεως του 1821 και θυσιάστηκαν, έδωσαν για την πατρίδα ότι πάρα πολύ πολύτιμο είχαν: την ζωή τους και μάλιστα στον ανθό της νιότης.

Γι'αυτό έχουμε και εφέτος την Εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου τη διπλή γιορτή του ξεσηκωμού του έθνους

Ο ΙΩΣΗΦ ΡΩΓΩΝ μεταλαμβάνει τους αγωνιστές του 1821

και του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Τι μοναδικός συνδυασμός, τι λαμπρό συνταίριασμα! Ο καλύτερος εορτασμός είναι ο καθένας μας να κάνουμε το δέον, το πρέπει, το σωστό. Ποιός το λέει αυτό; η φωνή των ηρώων που θυσιάστηκαν για μας. Δεν επιτρέπεται η ασυδοσία, η ανεξέλεγκτη ελευθερία λόγων και πράξεων!

Ο δρόμος για τη Τζιάμινα

Παλιά και τώρα οι Καλαρρυτιώτες, ντόπιοι και ξενιτεμένοι είχαν μία όμορφη συνήθεια τα πρωινά να ανεβαίνουν στην Τζιάμινα. Η ευφρόσυνη διαδρομή είναι μια ανοιχτή έκταση, ένας υπέρτατος θαυμασμός. Τι να πρωτοθυμηθείς το καλημέρισμα με τους ζωμάχους στα αλώνια πάνω απ' τη βρύση του Παράσχη, την νοηματοδοτημένη κουβέντα που κάνουν μαζί τους. Σταματάς τη συνομιλία για να ακούσεις το πρωινό λάλημα της πετροπερίδικας της Κρούνας που χαίρεται τον ερχομό της ημέρας και το ξύπνημα της φύσης.

Ζεις τη μαγεία της ορεινής φύσης, ενός κόσμου με ομορφιά, με λάμψη, με ειρήνη, με νόημα, με χαρά που σου ανοίγει την καρδιά. Ανηφορίζεις και μπροστά σου ξανοίγονται πλατάνια, νερά, πουλιά, ό,τι αγαπούν τα μάτια και οι αισθήσεις.

Φτάνεις στη βρύση, δροσίζεται στο γάργαρο νερό της. Κάθεσαι με την παρέα σου κουβεντιάσεις για

πράγματα που σε ξεκουράζουν και βρίσκεις τη σημαντική ξεκούραση και την ψυχική σου γαλήνη. Είναι ευτυχία!

Το κολατσιό στη Τζιάμινα, ψωμί και τυρί φτάνει, στη δροσιά, στο γάργαρο νερό, γίνεται λουκουλλέιο πρωινό.

Αν ευτυχίσσεις να βρεις ζωμάχους που στάλσαν τα πρόβατα και κατηγορίζουν στο χωριό απολαμβάνεις κουβέντα λογική, έξυπνη, γνήσια.

Αυτή η μέγιστη απ' τις χαρές μας γίνεται κάπως δύσκολη, από τα σχίνα και τις πέτρες που δρόμου. Ελπίζουμε ο πρόεδρος του χωριού μας κ. Νίκος Γκατζούγας, που φροντίζει για τα προβλήματα του χωριού μας, να μεριμνήσει για τον καθαρισμό του δρόμου για τη Τζιάμινα. Έτσι θα χαιρόμαστε μοναδικά πρωινά στη κρυόβρυση και θα τον ευγνωμονούμε.

Τα σκουπίδια

Ένα σοβαρό και δυσχερές πρόβλημα του χωριού μας είναι τα σκουπίδια, κάθε τι το άχρηστο που πετάμε. Πολλοί τα τοποθετούν σε σκαούλες, τις δένουν και τις πηγαίνουν σε χώρους ειδικούς που έχει ορίσει η κοινότητα για την αποκομιδή, τη μεταφορά τους από τον αρμόδιο υπάλληλο.

Λόγω του ότι το οικονομικό επίπεδο της χώρας μας έχει ανέβει τα σκουπίδια έγιναν πολλά. Δυστυχώς μερικοί από βιασύνη ή επιπολαιότητα δεν δένουν τη σκαούλα. Λίγη προσοχή και φροντίδα χρειάζεται. Κρίμα να παρουσιάζει απρεπία, ανάρμοστη εικόνα το χωριό μας!

Εκτός από το δέσιμο της

σκαούλας, καλά είναι να τα πηγαίνουμε στον ορισμένο χώρο για τα σκουπίδια, μόνο αυτά που δεν καίγονται. Η καύση, όταν καίγονται πρέπει να γίνει στην αυλή μας με μέγιστη προσοχή για να μη φτάσουμε σε πυρκαγιές.

Τα σκόρπια σκουπίδια είναι εστία μικροβίων, μολύνσεων και ασθενειών. Γι' αυτό πρέπει να φροντίζουμε για τη σωστή μεταφορά τους όπου η κοινότητα έχει ορίσει.

Εκτός από τις αρρώστιες, τα σκουπίδια μαρτυρούν έναν τόπο απολίτιστο σε μας τους ίδιους και τους πολλούς φίλους του χωριού μας που μας επισκέπτονται. Τα πολλά σκουπίδια που πεταμένα εδώ

κι εκεί αμαυρώνουν, βλάπτουν, καταστρέφουν την εικόνα, το καλό όνομα, τη φήμη του κεφαλοχωριού μας.

Πρέπει να διώξουμε, σχετικά με τα σκουπίδια, την πλάνη. Ελάχιστοι λένε: «Ο κ. πρόεδρος του χωριού να φροντίσει για τα σκουπίδια». Μέγιστο κλάθος. Το σωστό είναι: «Όλοι μας να φροντίσουμε να μη ρίχνουμε από δω κι από εκεί σκουπίδια, αλλά στους κάδους και όπως είπαμε παραπάνω. Ο κ. Πρόεδρος φροντίσει να έχει κάδους και τον αρμόδιο υπάλληλο, αλλά πρέπει, έχουμε χρέος, να κρατάμε το χωριό μας καθαρό, πολιτισμένο. Λίγη θέληση και προσοχή και όλα θα πάνε καλά.

τους ανθρώπους μας Περίπατος στους Αγίους Αναργύρους

Ο ήλιος στην Κακαρδίτσα δεν έσκασε. Μήνας Ιούλιος. Παρέα χωριανών απ' την Τσόρα, σημείο εκκίνησης, καλημερίζει καλόκαρδους ζωμάχους που η έγνοια τους φέρνει στο πεζούλι της βρύσης στον καθαρό αέρα.

- Για που το βάλατε; Ρώτησε η κυρά - Μάρω.

- Για τους Αγίους Αναργύρους να κάνουμε το σταυρό μας, να ανάψουμε τα καντήλια και μετά θα κολατσίσουμε στο Μπέρο. Αποκρίθηκε η Μαίρη της παρέας.

- Όταν, η Μαρία, είμαστε και εμείς στη δουλειά, δεν κάνουμε εκδρομές.

- Καλή διασκέδαση, να πάρτε κι αυτά τα λεπτά να ανάψετε για μας ένα κερί στη χάρη των Αγίων Αναργύρων.

Μετά τη σύντομη κουβέντα, υποβλητική από αλήθεια και γνησιότητα, πήραμε το δρόμο με καλή διάθεση. Η διαδρομή ευχάριστη. Ένα κρύο όνειρο ευάρεστο μας μεθούσε. Δρόμοι πολυσύχναστοι παλιά στον καιρό μας γίνανε δύσκολοι δρόμοι, δρόμοι λήθης. Με κουβέντα ο δρόμος κονταίνει. Έτσι τότε φτάσαμε, δεν το καταλάβαμε.

Μας έμεινε ζωηρά χαραγμένη μέσα μας η τέλεια ανατολή της ημέρας. Τι αποκάλυψη ήταν αυτή Θεέ μου!

Ανάψαμε τα καντήλια. Αφήσαμε τα μπουκαλίσια με το υπόλοιπο λάδι και βγήκαμε έξω. Στο μεταξύ ένας ήλιος ορεινός, περήφανος, διακριτικός είχε αγκαλιάσει το λιβάδι, το Μπέρο, το λόφο της Παναγιάς και τα γύρω βουνά.

Φιλότιμος

Οι υπαρξιακές αντιδράσεις του ανθρώπου μπροστά στα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζει στη ζωή του συνθέτουν τον χαρακτήρα του. Οι πράξεις του καθένα για να τα βγάλει πέρα με ευπρέπεια, με ανθρωπιά, με συμπεριφορές κύρους, μαρτυρούν το ποιόν του και είναι η βάση της ευτυχίας του. Σαφώς η ζωή προϋποθέτει σκληρό αγώνα, παρουσίαζε αγωνία του λυτρωμένου και του αλύτρωτου.

Συχνά χαρακτηρίζουμε λαμπρούς συνανθρώπους μας ως φιλότιμους. Ας είμαστε αισιόδοξοι δεν εξέλιπε το είδος των φιλότιμων, υπάρχουν και στις ημέρες μας φιλότιμοι άνθρωποι. Αυτοί ομορφάζουν την κοινωνία μας και μας θυμίζουν ότι η ζωή είναι «μέγα αγαθό» που πρέπει να τη ζήσουμε με ευπρέπεια και με μέτωπο καθαρό.

Ο όρος φιλότιμος είναι αρχαιοελληνικός από τη μεγάλη βρυσσομάνα του παγκοσμίου πνεύματος:

Αρχαία Ελληνικά. [αρχ. Φιλότιμος<φίλος +τιμή].

Στο Μπέρο κολατσίσουμε και η κουβέντα μας στράφηκε στην κατάσταση του μουλαρόδρομου που γενικά ήταν σε ανεκτή κατάσταση. Θέλει συντήρηση, απαιτεί σε λίγες μεριές τοίχο με ξερολιθιά. Η κοινότητα θα το φροντίσει.

Σε λίγο κατέβηκαν τα γελάδια για νερό. Μας κοίταξαν με τα μεγάλα εκφραστικά μάτια τους και μούγκρισαν με παράπονο. Ο ήχος τους θλιμμένος. Μήπως μας θυμίζουν ότι πρέπει να φροντίσει πιο χωριό να έχει νερό η βρύση;

Φιλότιμος είναι ο άνθρωπος που έχει έντονο το συναισθημα της τιμής και της προσωπικής αξιοπρέπειας και θέλει και προσπαθεί να κερδίσει την εκτίμηση των συνανθρώπων του. Είναι γνωστές οι φράσεις: «Είναι φιλότιμο και εργατικό παιδί». «Οι χωριανοί κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες». «Αν είχε τόσο δα φιλότιμο, δεν θα τα έκανες αυτά» κ.α.

Ο φιλότιμος στο χώρο του καταβάλλει ευσυνειδητές προσπάθειες να κάνει σωστά τη δουλειά του ή να διακριθεί στον τομέα της δραστηριότητάς του. Ο φιλότιμος δουλεύει στο κτήμα του άλλου, όπως θα δούλευε στο δικό του χωράφι. Γιατί τα γράφουμε αυτά; Απλά για να πούμε στους φιλότιμους ότι γινώσκουμε την παρουσία τους, τους χαίρομαστε και τους σφίγγουμε θερμά το χέρι, διότι αυτοί κρατούν την κοινωνία μας όρθια.

Ο ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΗΣ

Συνέχεια από την σελίδα 4

Τι θάλασσα που κύματα έχει κρυφές ελπίδες!... Σιγάτε, βρόντοι τουφεκιών, πάπτε, φωνές πολέμου, κι ο Σαμουήλ την ύστερη την Κοινωνία θα πάρει. Κι εκεί που κοίταζ' ο παπάς τη Σάρκα του Θεού του, εκύλησ' απ' τα μάτια του στου ποτηριού τα σπλάχνα σαν τη δροσούλα διάφανο κρυφά - κρυφά ένα δάκρυ.

Σιγάτε, βρόντοι τουφεκιών, πάπτε, φωνές πολέμου κι ο Σαμουήλ την ύστερη την κοινωνία θα πάρει. Κι εκεί που κοίταζ' ο παπάς τη σάρκα του Θεού του, εκύλησ' απ' τα μάτια του στου ποτηριού τα σπλάχνα σαν τη βρυσούλα διάφανο, κρυφά κρυφά ένα δάκρυ.

«Θεέ μου και Πατέρα μου, θαμμένος εδώ μέσα εδίψασα χωρίς νερό η Θεία Κοινωνία σου θα έμεν' ατελείωτη ... Δέξου, γλυκέ μου Πλάστη, αυτό το μαύρο δάκρυ μου, μην το καταφρονέσεις, αμόλυντο και καθαρό βγαίνει απ' τα φυλλοκάρδια δέξου το, Πλάστη, δέξου το, άλλο νερό δεν έχω».

Ήταν ήλιος κι έλαψε το ιερό το σκεύος. Το αίμα εξεστάθηκε, άχνισε, ζωντανεύει. Αναγαλλιάζει ο Σαμουήλ, που είδε τη θεία χάρη και τρέμοντας αγκάλιασε το θεϊκό ποτήρι και τόσφιξε στα χείλη του κι άκουσε που χτυπούσε σαν νάταν λαχταριστή καρδιά, ζωή γιομάτη.

Ανοιγ' η Πύλη του ιερού, σκύφουν τα παλικάρια, γ' αντρεωμένα μέτωπα το μάρμαρο χτυπάνε και καρτερούν ακίνητα του γέροντα τα λόγια. Επρόβαλε ο καλόγερος. Το πρόσωπό του φέγγει, σαν χιονισμένη κορυφή στου φεγγαριού τη λάμψη. Στα λαβωμένα χέρια του βαστά σ' ένα βαρέλι πούκλιε μέσα θάνατο, φωτιά κι απελπισία. Εκείνο μόνο τόρμεινε, εκείνο μόνο φτάνει. Εμπρός στην πύλη του ιερού μονάχος του το στένει και τρεις φορές το βλόγησε και τρεις φορές το φχίεται. Σα νάταν άγια Τράπεζα, σα νάταν αρτοφόρι απίθωσ' ο καλόγερος απάνω το Ποτήρι και σιωπηλός κι ατάραχος άναψε θειοφκέρι.

Τα γονάτα του εκχύτησαν ορμητικά την πλάκα, εσήκωσε το χέρι του, το πρόσωπό του ανάφτει κι οι πέντε τον εκοίταζαν βουβοί μέσα σα μάτια. Σταλαματιά, σταλαματιά τα δάκρυά του πέτρουν κι η πλάκα που τα δέχεται, ραγίζεται και τρίζει. Παράπονο τους έπιασε, όχι θάνατο φόβος και κλαίνοντας ο Σαμουήλ εις τόνα του το χέρι το ιερό ποτήρι του και στ' άλλο τη λαβίδα αρχίνησε την Κοινωνία του Πλάστη να μοιράζει.

Ο πρώτος εμετάλαβε, μεταλαβαίνει κι άλαος, την έδωσε στον τρίτονε κι ο τέταρτος την παίρνει και φτάνει ως τον ύστερο και του την προσφέρει. Κι εκεί που έβαλε ο παπάς με τη γλυκιά του φωνή του: «Του δέπνου σου του μυστικού σύμερον, Υιέ Θεού»...

φωνές ακούονται, χτυπιές, αλαλαγμός, αντίρα.

Πλακώσανε οι άπιστοι, Καλόγερε, τι κάνεις; Εσήκωσε τα μάτια του ο Σαμουήλ στον κρότο και στάζει απ' τη λαβίδα του απάνω στο βαρέλι μια φλογερή σταλαματιά απ' του Θεού το αίμα ... Αστροπελέκια επέσανε, βροντάει ο κόσμος όλος, λάμπει στη νέφη η εκκλησιά, λάμπει το μαύρο Κούγκι! Τι φοβερή κερδοσοιά πόλαβε στη θανά του το Σούλι το κακότυχο και τι καπνό λιβάνι ...

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Του Στέφανου Μαρτζώκη

Η δοξασμένη Ελευθερία π' άγρυπνη πάντα μένει κι απ' άκρη σ' άκρη τριγυρνά στην άπειρη οικουμένη, που κάθε χέρι ελεύθερο κι ελευθερή τη σκέψη θέλει να βλέπει αδιάκοπα, όπου το μάτι στρέψει, με των πουλιών το λάλημα, με των παιδιών το κλάμα, σα μητρική παράπονα, με τους ανθούς ανάμια, ήλθε σαν άκουσε φωνή πολέμου να πετιέται, και τη ζωή γέρος και νιός για κείνη ν' απαρνιέται, ήλθε κι ευθύς εφώλιασε στα στήθη, κι η θυσία για την πατρίδα ενώθηκε μαζί με τη θρησκεία, κι αρχίνησεν ο πόλεμος κι αρχίνησεν η μάχη κι ήτανε μάρτυρες εδώ κι εκεί γιγαντομάχοι.

Ανοιξιάτικες εκδηλώσεις του Πατριωτικο

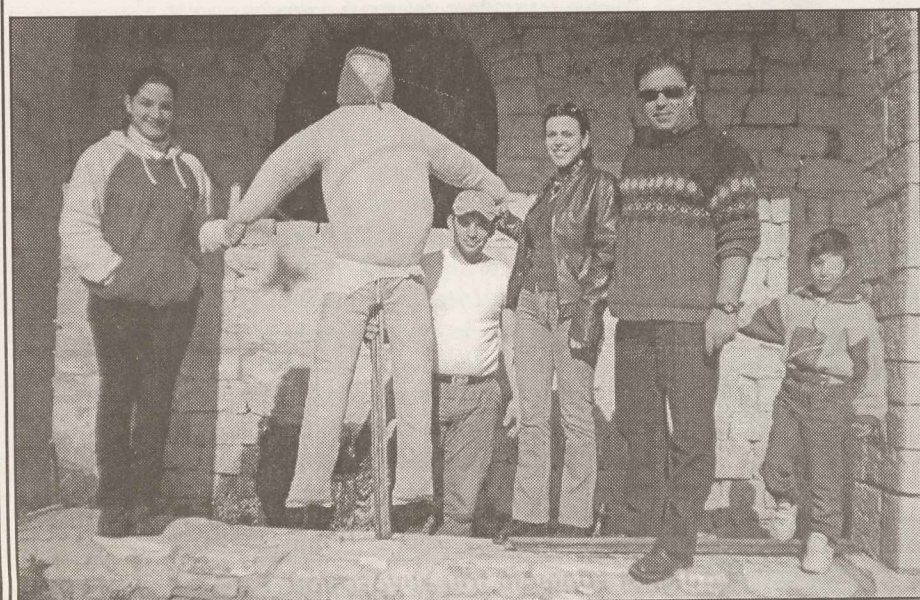
17 και 18 Μαρτίου 2002: Για τρίτη συνεχή χρονιά αναβίωσε ο Σύνδεσμός μας στους Καλαρρύτες, τα παραδοσιακά έθιμα των Απόκρεω και της Καθαράς Δευτέρας. Τις εκδηλώσεις παρακολούθησαν εκατοντάδες συμπατριώτες μας και φίλοι του χωριού οι οποίοι γεύτηκαν τη θερμή φιλοξενία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου με παραδοσιακές τυρόπιτες και κόκκινο κρασί την Κυριακή των Απόκρεω (Τυρινής) και με νόστιμη φασολάδα, χαλβά ελιές, κρεμμύδια και κόκκινο κρασί την Καθαρά Δευτέρα. Οι γυναίκες και οι άνδρες μέλη του Δ.Σ. και του Συνδέσμου μας έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, προκειμένου ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, γι' αυτό και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας τους ευχαρι-

στεί και τους συγχαίρει θερμά.

31 Μαρτίου 2002: Μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου με επικεφαλής τον πρόεδρο του μετέβησαν στους Καλαρρύτες και με μεγάλα ψαλίδια έδωσαν 5/ωρη μάχη, για ν' απαλλάξουν τα πεύκα του Αγίου Αθανασίου του χωριού μας, από τις επικίνδυνες και καταστροφικές κάμπιες. Κατά την 5ωρη εργασία τους έκοψαν εκατοντάδες σακκούλες με κάμπιες τις οποίες κατέκασαν επιτόπου. Πρέπει να σημειωθεί ότι το εγχείρημα αυτό του Συνδέσμου είχε αρχίσει από τον Φεβρουάριο του περασμένου χρόνου και ολοκληρώθηκε εφέτος.

16 Απριλίου 2002: Η παιδική χορωδία Δημοτικού τραγουδιού που αποτελείται από 60 παιδιά Δημοτικού Σχολείου και το παιδικό μας χορευτικό μετέβησαν στην έδρα του 3/40 Συντάγματος Πεζικού, στο Πέραμα Ιωαννίνων προκειμένου να διασκεδάσει τους Αξιωματικούς και τους νεοσύλεκτους του Κέντρου. Τους μικρούς χορωδούς και χορευτές και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που τους συνόδευαν, υπεδέχθησαν με εγκάρδιότητα ο Επιτελάρχης της VIIIης Μεραρχίας, καθώς και ο Διοικητής και οι Αξιωματικοί του Συντάγματος.

Οι μικροί χορωδοί και χορευτές συνέφεραν και διασκέδασαν με τους νεοσύλεκτους, μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς και ενθουσιασμού και κάτω από τους ήχους

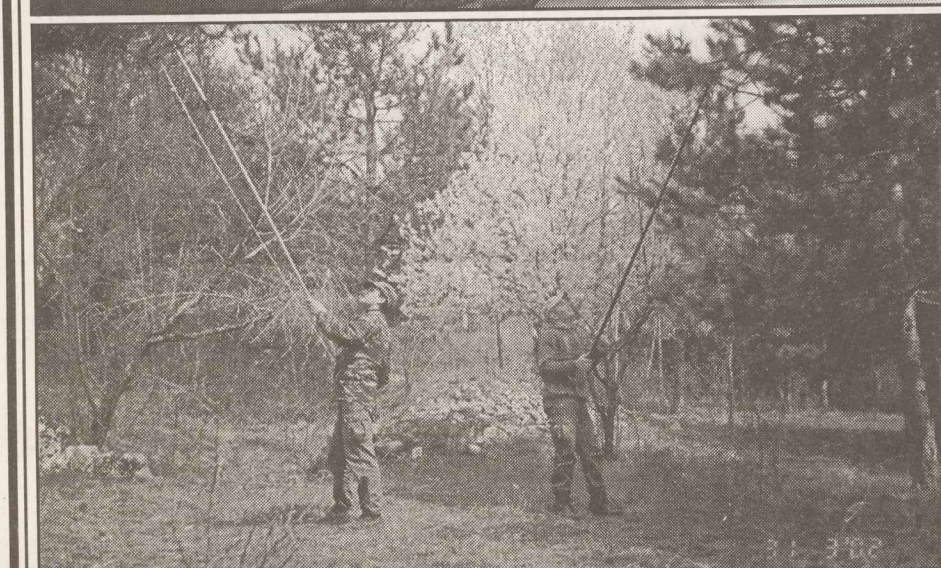
Έτοιμος ο Καρνάβαλος (Τέγος) από τα μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου

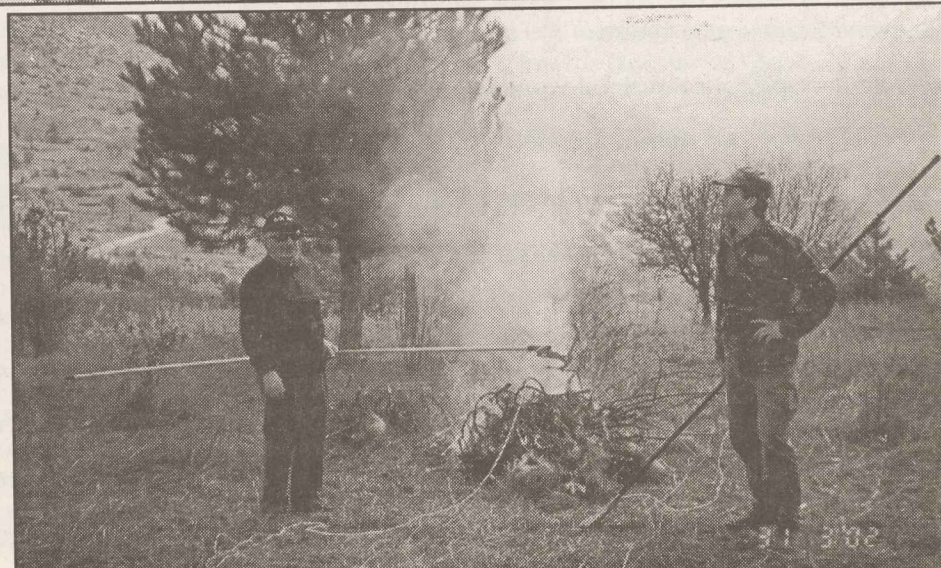
Χορός Καλαρρυτινών και φίλων του χωριού μας την Καθαρά Δευτέρα, γύρω από τη φωτιά

Οι Καλαρρυτιώτισσες νοικοκυρές, μοιράζουν με προθυμία τα νησιτίσιμα είδη στους συμπατριώτες μας και φίλους του χωριού μας

Μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου κόβουν τις σακκούλες με τις κάμπιες από τα πεύκα του Αγίου Αθανασίου, με μεγάλα ψαλίδια

Κάψιμο της κάμπιας επί τόπου, από τα μέλη του Δ.Σ.

ύ Συνδέσμου Καλαρρυτών «Η ΠΙΝΔΟΣ»

της Δημοτικής Μουσικής.

23 Απριλίου 2002: Η παιδική χορωδία Δημοτικού τραγουδιού και το παιδικό μας χορευτικό μετέβησαν στο ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ όπου διασκέδασαν τους τροφίμους τους με τα τραγούδια και τους χορούς τους. Είναι χαρακτηριστικό το ευχαριστήριο του Γηροκομείου προς το Σύνδεσμό μας:

«Η Διοικούσα Επιτροπή, η Διεύθυνση και οι τρόφιμοι του ιδρύματος Γηροκομείου Ζωσιμάδων Ιωαννίνων, ευχαριστούν θερμά τον Πατριωτικό Σύνδεσμο Καλαρρυτών «Η ΠΙΝΔΟΣ», που διέθεσε, με αισθήματα αγάπης και σεβασμού, την Παιδική του Χορωδία Δημοτικού Τραγουδιού και το Παιδικό

του Χορευτικό Τμήμα, για την διασκέδαση των τροφίμων και του προσωπικού του ιδρύματος.

Η Παιδική Χορωδία, υπό τη διεύθυνση του μουσικοπαιδαγωγού κ. Νίκου Μπάτση και το Παιδικό Χορευτικό με δασκάλα χορού την καθηγήτρια κ. Γεωργία Παπαχριστοδούλου, ενθουσίασαν όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή του το γηροκομείο το προσωπικό και τους τροφίμους του ιδρύματος, που έλαβαν κι αυτοί μέρος στο γλέντι που ακολούθησε και με ζωγραφισμένη τη χαρά στα πρόσωπά τους».

27 Απριλίου 2002: Ο Σύνδεσμός μας με τον Πρόεδρό του κ. ΚΩΝ/ΝΟ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ έλαβε μέρος

στο Πανελλήνιο Συνέδριο Βλάχικων χορών, που πραγματοποιήθηκε στο όμορφο και γραφικό ΣΥΡΡΑ-ΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Στο λίαν σημαντικό αυτό συνέδριο, έγιναν βαρυσημαντες εισιγήσεις από εξέχοντες ομιλητές, για τους παραδοσιακούς χορούς και την επόμενη ημέρα, παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, έγινε και διδασκαλία παραδοσιακών ορών. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας στη σύντομη ομιλία του συγχαίρησε την Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων, τόσο για το άριστα οργανωμένο Συνέδριο, όσο και γιατί διάλεξε την πανέμορφη και ορεινή Κοινότητα Συρράκου, για να πραγματοποιήσει τις εργασίες του.

Το παιδικό μας χορευτικό χορεύει με τους τροφίμους του Γηροκομείου Ζωσιμαδών

Η παιδική χορωδία του Συνδέσμου στην είσοδο του Γηροκομείου Ζωσιμαδών

Μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου και τα παιδιά του Παιδικού μας χορευτικού με το Διοικητή του 3/40 Σ.Π. τους Αξιωματικούς και τον Επιτελάρχη της VIIIης Μεραρχίας

Η παιδική μας χορωδία Δημοτικού Τραγουδιού, υπό τη Δ/ση του Μουσικοπαιδαγωγού Νίκου Μπάτση, στο 3/40 Σύνταγμα Πεζικού

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Συρράκου κ. Γ. Αργύρης, ο Πρόεδρος της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος κ. Αλεξίου, ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Βλάχων κ. Κ. Αδάμ και ο Γ. Γραμματέας της κ.Ι. Αυδίκος παρακολουθούν τις εργασίες του Συνεδρίου Παραδοσιακών Βλάχικων χορών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ

Βιογραφική περίληψη (1770-1836)

Συνέχεια από το προηγούμενο (3ο Μέρος)

Μεταξύ των διαφυγόντων εις Αγκώνα ήτο και η οικογένειά του ήρωος Μάρκου Μπότσαρη. Γνωρίζοντες την ανάγκην την οικογενείας του ήρωος, οι Μοσπηνώιτης - Γαλιός και Δεσπότης γράφουν την 30-9-1822 εκ Λιβόρουν προς τον εν Αγκώνι Γεώργιον Δουρούτην, ν' αρχίσει από 1/13 Σεπτεμβρίου 1822 να πληρώνει-καθ' έκαστον μήνα εις την δευτέραν διαταγήν τους κολονάτα 100 εις την εν Αγκώνι διαμένουσα Χρυσούλα σύζυγον του γενναιοτάτου Καπετάν Μάρκου Μπότσαρη και να λαμβάνει τας σχετικές αποδείξεις πληρωμής και να τη εξήγηση ότι πληρώνονται εκ διαταγής αυτών και διά λογαριασμόν του Μητροπολίτου Ουγγροβλαχίας από Πίζαν, και κάθε μήνα να τους αποστέλλει τον λογαριασμόν. Εν συνεχεία τον παρακαλούν να τους γράφει τα νέα της Πατρίδος όσα φτάνουν εις Αγκώνα.

Γράφει ο
Συνεργάτης μας
ΧΡΗΣΤΟΣ
Γ. ΖΙΟΥΛΑΣ

Εκεί μετεδίδοντο αι ειδήσεις, συγχάνεις ψεδείξ, συνήθως εξωγώμεναι, άλλ' επί τέλους αι μόναι ειδήσεις, τας οποίας εμάνθανον. Το μηνιαίον τούτο σιτηρέσιον των 100 διστήλων προς την οικογένεια Μπότσαρη, εδίδετο παρά του Ανδρέου Ζωσιμά κατόπιν εισηγήσεως του Μητροπολίτου Ιγνατίου και μάλιστα κατ' εξακολούθησιν επί τρία έτη ελάμβανεν διά του Γεωργίου Δουρούτη. Όταν απεκατέστη ησυχία εν Ελλάδι και απεφάσισεν ν' αναχωρήσει, προκατέβαλεν εις την Χρυσούλα σύζυγον του ήρωος και δίστηλα 300 διά τα έξοδα της. Εις την εκ Μεσολογγίου 1 Νοεμβρίου 1822 επιστολήν του Μάρκου προς την Αγκώνι διαμένουσαν θείαν του Μάρω, μεταξύ άλλων γράφει: «Ιδού λοιπόν όπου γράφω και του πανιερωτάτου δεσπότη (Ιγνατίου) και κυρίου Ιωάννη Μελά να μην σας κοπούν τα έξοδα και εγώ είμαι έτοιμος να τα αποκριθώ.» Εκ στόματος Γεωργίου πληροφορήθη, ως γνησία Ελληνίς, τον ηρωϊκόν θάνατον του συζύγου της Μάρκου επισυμβάντα την 8/ης Αυγούστου 1823.

Ο μητροπολίτης Ουγγροβλαχίας Ιγνάτιος την 22 Δεκεμβρίου 1822 εκ Πισών γράφει προς τον Γεώργιον ότι, η αρχοντίσσα Χρυσούλα είναι ευχαριστημένη από το ευγενές φέρισμο του Γεωργίου και πον ευχαριστεί διά την προς αυτήν εκδούλευσιν, ήτις ανάγει εις την Πατρίδα, καθ' όπιν ο σύζυγός της εφάνει ο στόλος της ελευθερίας των Ελλήνων και ότι έδώσε καλόν παράδειγμα πατριωτισμού και καλών εκδουλεύσεων και προς τους άλλους.

Όταν ο κόμης Ανδρέας Μεταξάς απεστάλη εις Αγκώνα από την τότε Ελληνικήν Διοίκησιν δι' υποθέσεις του Έθνους, εις τον Γεώργιον εύρεν την πρέπουσαν εις αυτόν περιποίησιν.

1. ΚΩΝ/ΝΟΣ Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 2. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Γ. ΔΟΓΟΡΙΤΗΣ
3. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΟΥΣΑΦΙΡΗΣ
(Από το φωτογραφικό μας αρχείο)

Η τότε Ελληνική Κυβέρνησιν 1823-1824 ένεκα των τότε σοβαρών περιστάσεων, απεφάσισε να στείλει ως Πρόσβεις εις την τότε συνδιάσκεψιν των Αυτοκρατόρων Βασιλέων εις Βερρόνην τους Π.Π. Γερμανών και τον υιόν του Πετρόμπετη, Γεώργιον Μαυρομιχάλη, οίτινες μη γενόμενοι δεκτοί, ηναγκάσθησαν έσταινα μείνουν εις Αγκώνα επί αρκετών χρονικών διάστημα. Οι Ελληνικοί ούτοι παραστάται ήσαν παρόντες εις την εγκαίνιασιν του εν Αγκώνι Παρεκκλησίου του Αγίου Σπυριδωνος, το οποίο απεκατέστησεν η αξιαιτάτοις Κοινότης του Αγκώνος, αφού η τότε Παπική Κυβέρνησις, ωφελήθεισα από έλαιοδών εκκλησίαν. Εις του Παρεκκλησίου την αποκατάστασιν συνήργησαν τα μέγιστα και του Γεωργίου Δουρούτη αι προσπάθειαι. Εις Αγκώνα ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης έλαβεν από τον Γεώργιον Δουρούτην, αδελφικήν πράγματι περιποίησιν, όστις διά των επιποτίων σχέσεών του συνετέλεσε εις την κατά μέρος επιτυχίαν της διπλωματικής αποστολής του Γεωργίου Μαυρομιχάλη. Ο Πετρόμπετης διά της από Αστρος την 9ην Απριλίου 1823 επιστολής του, ευχαρίστη τον εν Αγκώνι Γεώργιον, διά τας όσας επρόσφερε δεξιώσεις και περιποιήσεις προς τους Ελληνικούς Παραστάτας Π.Π. Γερμανών και τον υιόν του Γεωργίου Μαυρομιχάλην.

παραμένων ικανόν χρηματικόν ποσόν από τα υποστατικά του όπου είχαν λαμβάνει από το Έθνος.

Ο Γεώργιος κατά Ιούλιον 1824, απέστειλεν τον δεκαπενταετή υιόν του Κων/νον εις Πελοπόννησον προς σύναξιν του ειρηνέμου δανείου. (Οι νέοι σήμερον είναι: τρώγε, πίνε, διασκεδάζε και αμερίμνει οντες οκνηροί σύροντες νοθρώς τον χρόνον του βίου τους). Ούτος κατερχόμενος εις Κορρούς επισκέφθη τον οικογενειακόν τους φίλον Σπυρίδωνα Δαμασκηνόν και εν συνεχεία πέρασε εις Ζάκυνθον και είδε την εκεί διαβιούσα εν πενία αδελφή της μητρός του Στανίην σύζυγον του ποτέ Αθανασίου Τσιμούρη, αρχισιμουργού του Αλή Πασά. Τις οίδε πόσα κοσμήματα στολίσαντα τα στήθη, τους αβρούς βραχύνοντας και το μέτωπον της Βασιλικής και της Κυρά Φροσύνης ήσαν έργον των χειρών του. Αφού παρέμειναν εις Ζάκυνθον επί είκοσι ημέρας, διεκπεραιώθη εις τον επαναστατημένον Μωρέαν. Ο ανήρ ούτος έσπευσεν εις τα πεδιά του Άρεως προς συνάντησιν των Μαυρομιχαλαίων. Μετά πενταμήνου ταλαιπωριών ανά τα όρη της Πελοποννήσου, και ωστόσοσιν πάντοτε εμπορευόμενος, συνήντησεν τούτους ευρισκομένους εις φοβεράν χρηματικήν αδυναμίαν. Ο Κων/νος ως εκ των σχέσεων τα οποίας ο πατήρ αυτού συνήψε μετά της οικογενείας των Μαυρομιχαλαίων επέστησε την προσοχήν αυτού εις την Λακωνίαν, συντελέσας ου μικρόν εις την ανάπτυξιν του εμπορίου εν Μάνη. Αλλά ιδών την αθλίαν της μεταξοκλωστής κατάστασιν, ανεδέχθη κατά το 1837 να γίνει ο αναγεννητής της βιομηχανίας ταύτης, με την ίδρυσιν των Μεταξουργιών Σπάρτης και Νησίου Καλαμών.

Το πρώτο πλοίο με Ελληνικήν σημαίαν το οποίο έφθασεν εις τον λιμένα του Αγκώνος κατά το 1823, ήτο του πλοίαρχου Αναστασίου Κατζουλιέρη εξ' Οίπλου με φορτίον βαλανιδιών Μάνης. Εις την πρώτην εμφάνισιν αυτού του πλοίου, υπέθεσαν άπαντες ότι ήτο Πορτογαλικόν. Η Παπική κυβερνήσινς ευρίσκειτο τότε, υπό την άμεσον προστασίαν και επιρροήν της Αυστριακής παντοδυνάμου διπλωματίας. Μαθών όμως ο Αυστριακός Πρόξενος ότι ήτο Ελληνικόν, αμέσως κατέφυγεν εις τον Διοικητήν των ν' αποδιωχθή ως επαναστατικόν πλοίον. Αλλά' ο Γεώργιος Δουρούτης αμέσως προσέφυγεν εις τον φιλέλληνα Διοικητήν Καρδινάλιον ΒΕΝΒΕΝΥΤΙ, ικέτευεν αυτόν να μην ενδώσει εις τας εισηγήσεις της Αυστρίας, προσπαθούσης ν' αποσύρει το εμπόριον εις Τριέστιον. Όπιν αυτό το πλοίο ήτον εμπορικόν φέρον βελανιδιον αναγκαίαν ύλην διά τα βυρσοδεφικά καταστήματα, ανταλλασόμενον με τροφάς και παζιμάδια διά τας πασχούσας Χριστιανικάς οικογενείας κ.λ.π.

Συνεχίζεται...

Λάδι στο Λυχνάρι

Για την εφημερίδα «Κ.Ν.»

- Είκοσι (20 ευρώ) η κ. ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΓΚΟΓΚΟΛΗ, που διαμένει στα Ιωάννινα.
- Δέκα (10 ευρώ) ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΤΣΗΣ, που διαμένει στην Κητίνα Καλαρυτιών.
- Είκοσι (20 ευρώ) η κ. ΑΡΕΤΗ ΒΛΑΧΟΔΗΜΟΥ, που διαμένει στην Ελασσόνα.
- Είκοσι (20 ευρώ) ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΕΣΣΗΣ, που διαμένει στην Ρώμη - Ιταλίας.
- Πέντε (5 ευρώ) ο κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΣ, που διαμένει στα Ιωάννινα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο κ. ΠΕΤΡΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ και η σύζυγός του κ. ΟΛΓΑ ΓΚΟΓΚΑΚΗ - ΚΟΥΤΑΡΕΛΑ, βάπτισαν την κόρη τους στα Ιωάννινα. Το όνομα αυτής ΧΡΥΣΑΝΘΗ.

- Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΑΡΕΛΑΣ και η σύζυγός του κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΚΟΥΜΑ - ΚΟΥΤΑΡΕΛΑ, βάπτισαν την κόρη τους στη Λάρισα. Το όνομα αυτής ΑΣΠΑΣΙΑ.

- Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ του Χρήστου και η σύζυγός του κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ του Σωτηρίου βάπτισαν την κόρη τους στην Φαρκαδώνα. Το όνομα αυτής ΜΑΡΙΑ.

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τους πανευτυχείς γονείς και εύχεται στις χαριτωμένες μικρές ΧΡΥΣΑΝΘΗ, ΑΣΠΑΣΙΑ και ΜΑΡΙΑ, κάθε χαρά, ευτυχία και προκοπή.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η κ. ΕΛΕΝΗ ΓΚΑΤΖΟΓΙΑ του Αποστόλου με τον κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΦΑΣΟΥΛΑ του Γεωργίου.

- Ο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΚΑΣ του Ηλία με την κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΗΤΡΟΥΣΙΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ του Ηλία και η εκλεκτή της καρδιάς του κ. ΑΝΝΑ ΣΑΡΑΝΤΑΚΗ του Γεωργίου, στην Καλαμάτα.

- Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΟΓΚΑΚΗΣ του Ηλία και η εκλεκτή της καρδιάς του κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ του Χαράλαμπους, στην Καλαμάτα.

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει τα εκλεκτά ζεύγη των νεόνυμφων και τους εύχεται χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή, καθώς και πολλούς απογόνους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Η αείμνηστη συμπατριώτισσά μας ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΜΠΑΪΚΟΥΣΗ στο Συκούριο Λάρισας.

Ο Σύνδεσμός μας απευθύνει συλλυπητήρια στους οικείους της και τους συγγενείς της και εύχεται, όπως το χώμα που την σκέπασε να είναι ελαφρύ και η μνήμη της αιώνια.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Με εξαιρετική επιτυχία, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 26-5-2002, η εκδήλωση του Συλλόγου των εν Αττική Καλαρυτιτών.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι συμπατριώτες μας της Αττικής και πολλοί φίλοι του Συλλόγου καθώς και ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΙΟΥΛΑΣ.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Βλάχων

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Βλάχων και εξελέγη στις εκλογές της 24ης Μαρτίου 2002 ως εξής:

Πρόεδρος: Αδαμ. Κων/νος από το Σύλλογο Βλάχων Βορειοηπειρωτών Καστοριάς.

Α' Αντιπρόεδρος: Κοκκώνης Γιάννης από τον Σύλλογο Βλάχων Ν. Σερρών - «Ο Γεωργάκης Ολύμπιος».

Β' Αντιπρόεδρος: Χασιώτης Ηρακλής από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Μηλέας Μετσόβου Ιωαννίνων.

Γενικός Γραμματέας: Αυδίκος Ιωάννης από τον Σύλλογο Συρρακιωτών Πρέβεζας.

Ταμίας: Σαράντης Βασίλειος από το Σύλλογο Περιβολιωτών Νομού Μαγνησίας.

Ειδικός Γραμματέας: Φάφαλης Βασίλειος από το Πνευματικό Κέντρο Δήμου Μετσόβου.

Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων: Μαρία Σιβά από το Σύλλογο Μεγαλοβλαχικών Πάικου Θεσσαλονίκης.

Υπεύθυνη Εκδηλώσεων και γυναικών θεμάτων: Αυγέρη Σορία από το Σύλλογο Περιβολιωτών Ν. Τρικάλων.

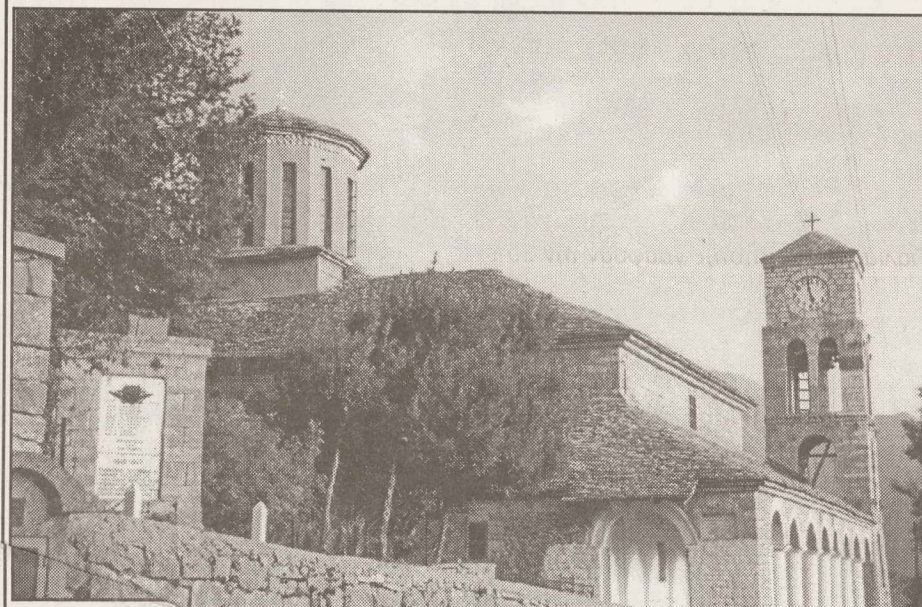
Μέλος: Βλαίκος Βασίλειος από το Πολιτιστικό Σύλλογο Βλάχων Σκρά - Ειδομένης.

Μέλος: Μουστάκας Αθανάσιος από την Φιλελευθέρη Αδελφότητα Τζούρτζια της Αθαμανίας Ασπροποτάμου Τρικάλων και

Μέλος: Τράσιος Βασίλειος από τον Εξωραϊστικό - Εκπ/κο Σύλλογο Ιεροπηγής Καστοριάς.

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει θερμά το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο και του εύχεται καλή επιτυχία στα καθήκοντά του. Συγχαίρει επίσης θερμά τον εξαιρετικό Συρρακιώτη κ. ΓΙΑΝΝΗ ΑΥΔΙΚΟ, που ανέλαβε τα καθήκοντα του Γεν. Γραμματέα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Περικλής Νάος του Αγίου Νικολάου Καλαρυτιτών, Πολιούχου και Πρωτότου των απανταχού Καλαρυτινών

Από το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καλαρυτινών, πολλών προσκυνητών συμπατριωτών. Την φροντίδα Αρτοκλασίας ανέλαβε η οικογένεια του κ. Κων/νου Κωστάκη (Γ. Γραμματέα της Κοινότητος).

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί αυτή την ώρα, η άμεση ανάγκη ανακαίνισης και συντήρησης του γραφικού αυτού εξωκκλησίου, που είχε κτισθεί με δαπάνες ξενητεμένου συμπατριώτη μας, άλλοτε κάτοικου Ηγουμενίσσας, με τοποθέτηση σχιστολιθικών πλακών στη στέγη του και νέα επιχρίσματα (σοφάγια) εσωτερικού. Για το λόγο αυτό ζητάμε την συμπαράσταση όλων των συμπατριωτών και φίλων του χωριού.

Ε' Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο αισθάνεται ιερή υποχρέωση να ευχαριστήσει, όλους τους συγχωριανούς και φίλους επισκέπτες προσκυνητές του Ιερού μας Ναού, που με την παρουσία τους, αλλά και με οποιαδήποτε άλλη προσφορά τους, τις Αγίες Ημέρες του Πάσχα, συνέβαλαν στην διατήρηση των παραδόσεων μας (Ηθών & Εθίμων) της Μεγάλης Εβδομάδας και της Ανάστασης. Επίσης και όσους, με την Αγάπη και την πίστη τους, συμβάλουν κάθε φορά, στο άνοιγμα των εξωκκλησιών του χωριού μας, με τις καθιερωμένες Αρτοκλασίες, την ημέρα της γιορτής των.

Για όσους συμπατριώτες και φίλους του χωριού μας, που για διάφορους λόγους δεν μπόρεσαν να επισκεφθούν το χωριό μας, να γιορτάσουμε όλοι μαζί το ΠΑΣΧΑ, ευχόμαστε στον ΨΥΙΣΤΟ και Αναστάνα ΧΡΙΣΤΟ, να τους αξιώσει να έλθουν του χρόνου. «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ & ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ» σε όλους τους συμπατριώτες και φίλους του χωριού μας.

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου γιορτάστηκε φέτος, αντί της 2ας Μαΐου, την 9η Μαΐου ε.ε. (Κυριακή του Θωμά), στο ομώνυμο εξωκκλήσι του Αγίου Αθανασίου, που είναι πνιγμένο μέσα στα πεύκα και το άρωμα

ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΝΩΝ «ΟΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ»

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Πανθεσσαλικού Συλλόγου Καλαρυτινών «ΟΙ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ» που προήλθε από τις αρχαιρεσίες της 7ης Απριλίου 2002, έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ:

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

ΤΑΜΙΑΣ:

ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ:

ΥΠΕΥΘ. ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ:

ΜΕΛΟΣ:

Τσάκας Βασίλειος του Ηλία

Μπούτζα Βασιλική του Κων/νου

Ρούμπος Νικόλαος του Πέτρου

Φασούλας Παντελής του Χρήστου

Τσάκας Κων/νος του Παναγιώτη

Τσάκας Γεώργιος του Ιωάννη

Γκαζόνιας Ευάγγελος του Παντελή

Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει θερμά τους εκλεκτούς συμπατριώτες μας που εξελέγησαν στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο και εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους για το καλό του χωριού μας. Στον δε αποχωρήσαντα και επί σειρά ετών Πρόεδρο του Συλλόγου κ. ΧΡΗΣΤΟ ΚΟΥΤΑΡΕΛΑ καλή επιτυχία στις νέες επιδιώξεις του.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Τρία (3) είναι τα Εθνικά Σύμβολα του Ελληνικού Έθνους: **Η Εθνική μας Σημαία, ο Εθνικός μας Ύμνος και οι Εθνικές μας Γιορτές.** Γι' αυτά τα Εθνικά μας Σύμβολα έγιναν πέντε αγώνες στα διάφορα πεδία των μαχών και χιλιάδες Έλληνες και Φιλέλληνες θυσίασαν τη ζωή τους στο βωμό της Ελευθερίας, της Εθνικής Ανεξαρτησίας, της Δημοκρατίας και των όσων υψηλών ιδανικών συμβολίζουν τα Εθνικά μας Σύμβολα. **Οι Έλληνες οφείλουμε να διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού τα εθνικά μας σύμβολα, αν θέλουμε να επιβιώσουμε σαν Έθνος.**

Εμείς οι Καραρρυτινοί πρέπει να αισθανόμαστε περισσότερο βαρύ αυτό το χρέος, αφού το ιστορικό χωριό μας πρωτοστάτησε σε πολλούς από τους αγώνες του Έθνους και έδωσε απτά δείγματα φιλοπατρίας και σεβασμού των οσίων της Ελληνικής Φυλής.

Γι' αυτό θεωρούμε ακατανόητη τη συμπεριφορά της Κοινοτικής Αρχής έναντι της Ελληνικής Σημαίας, αφού την 28η Οκτωβρίου 2001 ρίχτηκε σαν ρούχο της μπουγάδας στα κάγκελα του

Κοινοτικού Καταστήματος, όπως γράφτηκε στην έγκριτη εφημερίδα «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» της 30-10-2001, τη δε 25η Μαρτίου 2002 κρεμάστηκε σ' ένα από τα στηρίγματα που στηρίζουν το μπαλκόνι του Κοινοτικού Καταστήματος, ενώ θα μπορούσε να κατασκευαστεί ένα κοντάρι, όπως αρμόζει στο Εθνικό μας Σύμβολο. Η Κοινοτική μας αρχή, βέβαια, δεν θ' απαντήσει και πάλι κατά το προσφιλές της σύστημα της προκλητικής αδιαφορίας, τόσο έναντι των δημοσιευμάτων της εφημερίδας μας, όσο και του Τοπικού Τόπου.

Εκδηλώσεις επί εκδηλώσεων γίνονται στα γειτονικά μας χωριά Συρράκο και Ματσούκι και σ' αυτές πρωτοστατούν οι εκπρόσωποι της Κοινοτικής Αρχής. **Στους Καραρρυτές επικρατεί άκρα του τάφου σιωπή.** Τι λείπει πράγματι από το χωριό μας, αγαπητοί συμπατριώτες;

Στους Καραρρυτές υπάρχει Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, που έχει δώσει απτά δείγματα εργατικότητας και συνέπειας. **Η τυχόν ύπαρξη ακόμη άλλων ερανικών επιτροπών για Εκκλησιαστι-**

κούς σκοπούς, πρέπει να σταματήσει αμέσως και τα τυχόν συγκεντρωθέντα χρήματα να επιστραφούν χωρίς καθυστέρηση στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο. Αυτά προς το παρόν.

Συνεχίζονται οι εργασίες ανακαίνισης του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καραρρυτών. Η απορία μας είναι η παρακάτω: Αφού η πλάκα της στέγης κατέβηκε προκειμένου να αντικατασταθεί με άλλη, γιατί οι πλάκες αυτές, όσες ήταν βέβαια γερές δεν μοιράστηκαν αντί συμβολικού τιμήματος στους κατοίκους του χωριού, που έχουν τόση ανάγκη πλάκας; Ποιός έχει την ευθύνη **η Κοινοτική Αρχή ή το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο;**

Το έχουμε ξαναγράψει και στο παρελθόν, για τον τοίχο που ξεκινούσε από τη Γκούρα Ακάηλαουρ και έφτανε στη **Βάγια Μάρε,** ότι αποτελούσε ιστορικό μνημείο, που δυστυχώς καταστράφηκε από ανθρωπίνες επειφασίες. Πληροφορούμαστε, με ικανοποίηση, ότι ο **Αγροτικός Συνεταιρισμός του χωριού μας προχώρησε σε μερική αποκατάσταση της σχετικής περιφράξης.**

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Αγαπητοί συμπατριώτες, ο Σύνδεσμός μας διαθέτει δύο Βιντεοταινίες που γυρίστηκαν από υπεύθυνους τεχνικούς και περιέχουν τις ομορφιές και την ιστορία του χωριού μας και της περιοχής του. Η μια διαρκεί 20 λεπτά της ώρας και η άλλη μια περίπου ώρα. Αν ο Σύνδεσμός μας είχε στη διάθεσή του ένα **προβολικό μηχανήμα και ένα βίντεο αξίας 2.000.000 δραχμών ή 5.870 ευρώ** θα μπορούσε πράγματι να προβάλει το χωριό μας τόσο σ' άλλες Ελληνικές πόλεις, που επισκέπτεται τακτικά, όσο και σε χώρες του Εξωτερικού.

Θα σας παρακαλέσουμε λοιπόν να βοηθήσετε, οικονομικά, για την προμήθεια των δύο αυτών οργάνων, λίαν απαραίτητων, για ένα Σύνδεσμο με τις δικές μας δραστηριότητες. **Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.**

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΛΙΝΑ ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΛΑΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΑΡΡΥΤΕΣ

Αναδημοσιεύουμε κείμενο του **Δρ. Ιατρού κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΣΧΟΥ,** που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «**ΕΝΕΥΘΕΡΙΑ**» των **Ιωαννίνων στις 21-8-1981** και περιήλθε στα χέρια μας, πριν από **ήξις ημέρες.** Το κείμενο αυτό είναι ένας ύμνος για την αείμνηστη **μεγάλη συμπατριώτισσά μας κ. ΛΙΝΑ ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ,** την πρώτη **Ελληνίδα Υπουργό.**

Είναι πολύ τιμητικό και συγχρόνως ευχάριστον να συνοδεύει κανείς ένα αξιοσέβαστον πρόσωπον που εγεννήθη και ζη διά την Ελλάδα.

Η πολυκύμαντος και πολυάσχολος και ενεργώς δυναμική προσωπικότης, που λέγεται κυρία **Λίνα Παναγή Τσαλδάρη** έφθασε το περασμένο Σάββατο αεροπορικώς εις τα Ιωάννινα. Η άφιξής της απλή ως αρμόζει εις τους μεγάλους είχε σκοπόν την εκτέλεσιν ενός Ιερού καθήκοντος και δικαιώματος προς τον πατέρα της τον αοίδημον καθηγητήν της Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών τον πολυμαθέστατον **Σπ. Π. Λάμπρου: να τιμήση διά της παρουσίας της τα αποκαλυπτήρια της προτομής του εις τους Καραρρυτές.**

Και την πρωίαν της Κυριακής, την 16ην τρ. μηνός Αυγούστου 1981 ένας ελικόπτερον του Στρατού μας μετέφερε από τα Ιωάννινα εις τους Καραρρυτές την σεβαστήν κυρίαν **Λίνα Παναγή Τσαλδάρη,** την ανηψιά της κυρίαν **Έλλη Βασιλείου Μαλάμου,** σύζυγον του ειμνήστου Ηπειρώτου καθηγητού της Θεραπευτικής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ακαδημαϊκού **Βασιλείου Μαλάμου,** τον κ. **Νομάρχη Ιωαννίνων** με την σύζυγόν του και τον ιατρόν **κ. Απόστολον Πάσχον.**

Η διαδρομή ήτο ευχάριστος. Η υποδοχή εις τους Καραρρυτές ελληνοπρεπώς συγκινητική και αποθεωτική, δείγμα του φιλοτίμου των ανθρώπων της υπαίθρου της Ευάνδρου Ηπείρου.

Η εορταστική ατμόσφαιρα προσέφερε τονωτική πεζοπορίαν εις την αειθαλή Λίνα μας εις το χωριό του πατέρα της. Περιπάτησε ευχάριστα και καλύτερα και

παρά τα τόσα χρόνια της, που υπερβαίνουν τα 90 έτη.

Εις την πλατείαν οι κάτοικοι επεφύλαξαν συγκεντρωμένοι εις τον χώρον όπου και η προτομή, αυθόρμητον, γινησίαν και ενθουσιώδη υποδοχήν εις την πατριώτισσά τους την Λίνα τους.

Ο Νομάρχης κ. Φωτόπουλος μετά το τρισάγιον το γνησίως πατροπαράδοτον απεκάλυπεν την προτομήν του καθηγητού και πρωθυπουργού **Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου** το οποίον είναι έργον του εν **Αθήναις Συλλόγου Καραρρυτινών.**

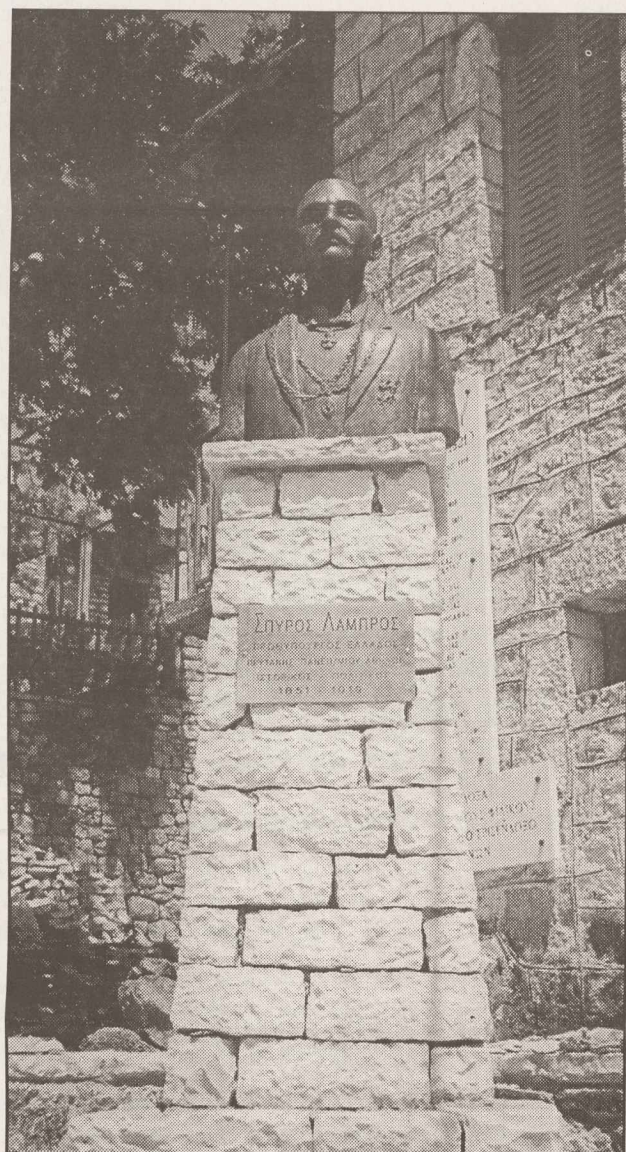
Ο Γυμνασιάρχης, εξαίρετος πνευματικός άνθρωπος και παραδοσιακός λόγιος και γόνιμος κριτικός **κ. Ιωάννης Θεοχάρης** εξεφώνησε τον πανηγυρικόν της σεμνής τελετής ενώπιον πολυπληθούς ομηγύρεως προκαλών το δέος και την συγκίνησιν και την υπερηφάνειαν διά το έργον, το ήθος την πολυμάθειαν και την προσφορά του αποδήμου Καραρρυτινού καθηγητού **Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου,** σκιαγραφήσας με ολίγους μεσοτύς λόγιους την πολύπλευρον προσωπικότητά του.

Εν συνεχεία εις την πλατείαν του χωριού η κυρία Λίνα με την ανηψιά της Έλλη και με όλην την πολυπληθή ομήγυριν παρηκολούθησαν γνήσια πατροπαράδοτα δημοτικά τραγούδια που τόσον όμορφα και γνήσια παραδοσιακά απέδωσαν λεβεντόκορμοι νέοι και λυγρές νεανίδες των Καραρρυτών.

Και εν μέσω συγκινητικών εκδηλώσεων η κυρία **Λίνα Παναγή Τσαλδάρη** πάντα υπό την παρακολούθησιν του ιατρού **κ. Αποστόλου Ι. Πάσχου** επέστρεψεν εις τα Ιωάννινα, απ' όπου την επομένην ανεχώρησεν εις Αθήνας.

Θα ήτο ίσως παράληψις εάν δεν σημειώσουμε την άφογον συμπεριφοράν και την αμίμητον οικειότητα του προσωπικού του ελικοπτέρου, που τόσον ικανοποίησε την κυρία **Λίνα Τσαλδάρη** και την **Έλλη Μαλάμου** ώστε δίκαια τους απεκάλεσε περωτούς αγγέλους.

Οι κάτοικοι των Καραρρυτών Ιωαννίνων ασφαλώς είναι υπερήφανοι διά την αειθαλή πατριώτισσάν τους την κυρίαν **Λίνα Παναγή Τσαλδάρη.** Και η συμβολική της προσφορά την οποίαν ενεχείρησεν εις τον

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ (1851-1919)

Πρόεδρον της Κοινότητος Καραρρυτών και ήτο το ποσό των 100.000 δρχ. **εχάρισε χαράν μεγάλην εις όλους.**

Και η ευχή όλων των παρισταμένων υπήρξεν μία: του χρόνου Λίνα μας και πάλιν εις τους Καραρρυτές. Και ο υπογράφων το εύχεται από την καρδιά του με την προσθήκην η άφιξής της κυρίας Λίνας Παναγή Τσαλδάρη να γίνει οδικώς πλέον και όχι δι' ελικοπτερου.

Δρ. ΑΠΟΣΤ. Ι. ΠΑΣΧΟΣ